advokatnævnet

**DATO: 05.10.2023** **Sagsnr.2022-2401**

# K E N D E L S E

Advokatrådet nedlagde ved tillægsanklageskrift af 8. maj 2023 (sagsnr. 2022-2401) påstand om, at [indklagede] under Advokatnævnets behandling af sagerne 2022-2401, 2022-2056, 2022-3330 og 2022-1355 skulle frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed midlertidigt, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5.

Advokatnævnet besluttede ved kendelse af 19. juni 2023, at [indklagede] ikke skulle frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed midlertidigt.

Advokatrådet har nu i tillægsanklageskrift af 31. august 2023 (sagsnr. 2022-2401) nedlagt en supplerende påstand om, at [indklagede] under Advokatnævnets behandling af sagerne 2022-2401, 2022-2056, 2022-3330, 2022-1355, 2023-1528 og 2023-1529 frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed midlertidigt, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5.

I forhold til kendelsen af 19. juni 2023 indgår nu yderligere forhold 5 og 6 i sagsnr. 2022-2401, samt sagsnr. 2023-1528 og 2023-1529 i Advokatrådets påstand om midlertidig frakendelse.

Med nærværende kendelse tager Advokatnævnet alene stilling til Advokatrådets fornyede påstand om midlertidig frakendelse, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5, idet dette spørgsmål er udskilt til særskilt behandling i medfør af § 25 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

**Anklageskrifterne:**

**Sagsnr. 2022-2401**

Ved anklageskrift af 11. juli 2022 (forhold 1), tillægsanklageskrift af 17. november 2022 (forhold 2 og 3), tillægsanklageskrift af 8. maj 2023 (forhold 4) samt tillægsanklageskrift af 31. august 2023 (forhold 5 og 6) har Advokatrådet rejst sag ved Advokatnævnet mod

[Indklagede], [by]

for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 143, stk. 2, for

**Forhold 1**

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved i maj 2021 efter, at [advokat A] havde forladt hans og [indklagede] fælles advokatvirksomhed uberettiget at have slettet en stor mængde elektronisk opbevarede sagsdokumenter, som tilhørte [advokat A], idet de hidrørte fra sager, som [advokat A] behandlede for sine klienter.

**Forhold 2**

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved i forlængelse af [byret]s kendelse af 4. oktober 2021, hvor det blev bestemt, at [indklagede] ikke kunne møde som forsvarer for tiltalte [X], den 9. februar 2022 under et retsmøde i [byret], hvor straffesagen mod [X] skulle behandles, at have forsøgt at tage plads ved siden af tiltalte, hvorefter han af retsformanden blev henvist til tilhørerpladserne, og herefter ad flere omgange at have blandet sig i retshandlingen, hvilket retsformanden påtalte, og hvorefter [indklagede] blev bedt om at forlade retslokalet.

**Forhold 3**

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. retsplejelovens § 143, stk. 3,

ved, da Advokatrådets sekretariat, som følge af [...]s indberetning af 2. juni 2022, anmodede [indklagede] om en redegørelse, at have nægtet at deltage i gennemførelsen af Advokatrådets tilsynsvirksomhed ved, til trods for flere rykkere, at have undladt at fremkomme med redegørelsen.

**Forhold 4**

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved som advokat for sagsøger i sag [...], der skulle behandles i [landsret] den 18. januar 2023, at have tilsidesat god advokatskik, idet [indklagede] i tiden op til datoen for hovedforhandlingen foretog unødige retsskridt, idet han nedlagde nye påstande og anbringender, der ingen sammenhæng havde med de i stævning af 3. juli 2012 nedlagte påstande, ligesom [indklagede] under hovedforhandlingen frafaldt de i stævning af 3. juli 2012 nedlagte påstande med den følge, at sagen i det hele blev afvist af landsretten, alt hvorved [indklagede] ikke varetog sin klients interesser på behørig vis, herunder ydede mangelfuld juridisk bistand til sin klient og samtidig ved sin adfærd og processuelle indlæg undlod at udvise den nødvendige respekt for retten.

**Forhold 5**

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 143, stk. 10, jf. § 61, stk. 1, i vedtægt for Det Danske Advokatsamfund,

ved som advokat i perioden fra den 1. juli 2023 og frem ikke at have tegnet ansvarsforsikring i henhold til en af Advokatrådet godkendt police.

**Forhold 6**

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. § 143, stk. 10, jf. § 62, stk. 1, i vedtægt for Det Danske Advokatsamfund,

ved som advokat i perioden fra den 1. juli 2023 og frem ikke at have stillet garanti i henhold til en af Advokatrådet godkendt garantiformular.

***

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at [indklagede] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, subsidiært at [indklagede] betinget frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3.

Advokatrådet har yderligere nedlagt påstand om, at [indklagede] pålægges at

afholde omkostningerne til den udpegede forsvarer i medfør af § 23, stk. 5, jf. stk. 2, i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. (retteligt bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020).

[Indklagede]s forsvarer, [forsvarer], har nedlagt påstand om afvisning af forhold 1 og i øvrigt frifindelse overfor de af Advokatrådet nedlagte påstande, dog således at der endnu ikke er nedlagt påstand for så vidt angår forhold 5 og 6.

**Sagsnr. 2022-2056**

Ved anklageskrift af 17. november 2022 har Advokatrådet rejst sag ved Advokatnævnet mod

[Indklagede], [by]

for at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, idet Advokatrådet i medfør af § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. er indtrådt i klagesagen 2022-2056, hvor [advokat B] på vegne af [Y] m.fl. har klaget over [indklagede]s adfærd.

Klagen er af Advokatrådet opsummeret til at omfatte følgende 8 forhold:

1. Tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved i forlængelse af bistand i [ret], hvor klienterne fik medhold, at have angivet, at fire af de fem klienters krav på omkostningsgodtgørelse var overdraget til [advokatvirksomhed A]s ([…]), selvom klienterne havde betalt salær.

2. Tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved gentagne gange over for klienterne at have oplyst, at den manglende omkostningsgodtgørelse var en fejl, og at [indklagede] selv ville udbetale pengene til klienterne, hvilket han ikke gjorde.

3. Tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved den 24. juni og den 14. oktober 2021 at have udstedt fakturaer til de fem klienter fra [advokatvirksomhed A]s ([…]) på i alt kr. 1.875.000 for arbejde, der ikke

var udført af [advokatvirksomhed A]s ([…]), samt ved at anvende fakturabeløbet til at modregne over for klienternes krav på omkostningsgodtgørelse.

4. Tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved at have tilbageholdt juridisk viden under sagen i [landsret], som ifølge [indklagede] var væsentlig for udfaldet, og som årsag hertil henvise til klienternes manglende betaling af fakturaer.

5. Tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. I,

ved under sagen i [landsret] at have undladt at følge klienternes anvisning om at søge om udsættelse af sagen på grund af en verserende sag for Højesteret, hvis afgørelse kunne få indflydelse på klienternes sag, og som årsag hertil henvise til klienternes manglende betaling af fakturaer.

6. Tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. I,

ved i forbindelse med sagsanlæg mod de fem klienter vedrørende fakturakravene, at have videregivet oplysninger til domstolene omfattet af [indklagede]s tavshedspligt, der ikke var nødvendige for sagsanlægget.

7. Tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved at have opkrævet et så urimeligt salær, at fremsættelsen heraf i sig selv udgør en overtrædelse af god advokatskik.

8. Tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved i forbindelse med sin repræsentation af de fem klienter (i regi af [...] samt senere [...]) at have udvist smøl.

***

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at [indklagede] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, subsidiært at [indklagede] betinget frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3, mere subsidiært at [indklagede] pålægges en skærpet bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, efter Advokatnævnets nærmere bestemmelser.

Advokatrådet har yderligere nedlagt påstand om, at [indklagede] pålægges at afholde omkostningerne til den udpegede forsvarer i medfør af § 23, stk. 5, jf. stk. 2, i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. (retteligt bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020).

[Forsvarer] har på vegne af [indklagede] nedlagt påstand om frifindelse overfor de af Advokatrådet nedlagte påstande.

-

**Sagsnr. 2022-3330**

Ved anklageskrift af 17. november 2022 har Advokatrådet rejst sag ved Advokatnævnet mod

[Indklagede], [by]

for at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, idet Advokatrådet i medfør af § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. er indtrådt i klagesagen 2022-3330, hvor [advokat C] på vegne af [Z] og [offentlig myndighed] har klaget over [indklagede]s adfærd.

Der er klaget over, at [indklagede] med udtagelsen af stævning mod [Z] personligt er gået videre end berettigede hensyn til varetagelse af sin klients interesser tilsiger.

***

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at [indklagede] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, subsidiært at [indklagede] betinget frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3, mere subsidiært at [indklagede] pålægges en skærpet bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, efter Advokatnævnets nærmere bestemmelser.

Advokatrådet har yderligere nedlagt påstand om, at [indklagede] pålægges at

afholde omkostningerne til den udpegede forsvarer i medfør af § 23, stk. 5, jf. stk. 2, i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. (retteligt bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020).

[Forsvarer] har på vegne af [indklagede] nedlagt påstand om frifindelse overfor de af Advokatrådet nedlagte påstande.

**Sagsnr. 2022-1355**

Ved anklageskrift af 26. januar 2023 har Advokatrådet rejst sag ved Advokatnævnet mod

[Indklagede], [by]

for at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, idet Advokatrådet i medfør af § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. er indtrådt i klagesagen 2022-1355, hvor [byret] ved retspræsident [dommer A] har klaget over [indklagede]s adfærd.

Der er klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, herunder ved at undlade at følge dommerfuldmægtigens anvisninger under et retsmøde den 9. november 2021 og tilmed at have bedt hende "holde mund", ved at have beskyldt [offentlig myndighed] for at anvende "rockermetoder," samt ved i skrivelserne til [landsret] og [...] i strid med sandheden at have beskyldt dommerfuldmægtigen for at være partisk, for at udarbejde en retsbog indeholdende usande og misvisende oplysninger og for at fremsætte upassende og krænkende kommentarer om [indklagede]s virke som advokat.

***

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at [indklagede] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, subsidiært at [indklagede] betinget frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3, mere subsidiært at [indklagede] pålægges en skærpet bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, efter Advokatnævnets nærmere

bestemmelser.

Advokatrådet har yderligere nedlagt påstand om, at [indklagede] pålægges at afholde omkostningerne til den udpegede forsvarer i medfør af § 23, stk. 5, jf. stk. 2, i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. (retteligt bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020).

[Forsvarer] har på vegne af [indklagede] nedlagt påstand om afvisning af klagen, subsidiært frifindelse overfor de af Advokatrådet nedlagte påstande.

**Sagsnr. 2023-1528 og 2023-1529**

Ved anklageskrifter af 29. juni 2023 har Advokatrådet rejst to sager ved Advokatnævnet mod

[Indklagede], [by]

for at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, idet Advokatrådet i medfør af § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. er indtrådt i klagesagerne 2023-1528 og 2023-1529, hvor [advokat A] har klaget over [indklagede]s adfærd.

Der er klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, dels ved for egen vinding og mod bedre vidende at anlægge retssager ved anvendelse af partsnavne, der ikke eksisterer (sagsnr. 2023-1528), dels ved at føre en åbenbart grundløs privat straffesag mod [advokat A] med det formål at omtale [advokat A] som "strafferetligt tiltalt"(sagsnr. 2023-1529).

***

Advokatrådet har i begge sager nedlagt påstand om, at [indklagede] frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, subsidiært at [indklagede] betinget frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 3, mere subsidiært at [indklagede] pålægges en skærpet bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, efter Advokatnævnets nærmere bestemmelser.

Advokatrådet har yderligere nedlagt påstand om, at [indklagede] pålægges at afholde omkostningerne til den udpegede forsvarer i medfør af § 23, stk. 5, jf. stk. 2, i bekendtgørelse nr. 20 af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. (retteligt bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020).

[Forsvarer] har på vegne af [indklagede] nedlagt påstand om frifindelse overfor de af Advokatrådet nedlagte påstande i begge sager.

**Advokatnævnets kendelse af 19. juni 2023:**

Af Advokatnævnets kendelse af 19. juni 2023 om midlertidig frakendelse fremgår bl.a. følgende:

> **"Sagsfremstilling:**
>
> Denne kendelse indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, men sagernes samtlige bilag samt indlæg fra parterne er indgået ved Advokatnævnets vurdering.
>
> [Indklagede], der er født i 1978, modtog advokatbeskikkelse den 3. september 2007.
>
> Ifølge Det Centrale Virksomhedsregister har [indklagede] siden 17. maj 2011 drevet en enkeltmandsvirksomhed med CVR.nr. [...]. Fra den 1. februar 2012 blev virksomheden drevet som advokatvirksomhed under navnet [...]. Den 5. marts 2021 skiftede virksomheden navn til [...], og den 22. juni 2021 skiftede det navn til [advokatvirksomhed A]s, som virksomheden også for nuværende hedder.
>
> Fra den 12. november 2018 drev [indklagede] sammen med [advokat A] og [...] [...] med CVR. nr. [...]. Selskabet blev den 17. september 2020 taget under frivillig likvidation.
>
> I perioden fra den 20. juli 2020 og frem til selskabet ophør den 16. februar 2021 drev [indklagede] endvidere advokatvirksomhed i advokatfirmaet [...] med CVR.nr. [...] sammen med [advokat A].
>
> [Indklagede] drev fra den 16. februar 2021 og frem advokatvirksomhed fra [advokatvirksomhed A].
>
> Sagsnr. 2022-2401

Forhold 1
Advokatfirmaet [...] (CVR.nr. [...]) ophørte den 16. februar 2021 som følge af uoverensstemmelser mellem [indklagede] og [advokat A]. Der opstod i den forbindelse en tvist mellem advokaterne om bl.a. udlevering af klientdata.

[Landsret] bestemte ved kendelse af 10. maj 2021, at [advokat A] skulle sættes i besiddelse af eller gives adgang til klientdata, som [indklagede] var i besiddelse af eller havde adgang til.

Der blev herefter gennemført en række umiddelbare fogedforretninger ved [byret] med henblik på at få [indklagede] til at udlevere klientdata til [advokat A], og der blev bl.a. truffet afgørelse om, at sagen skulle fremmes.

Af en rapport fra it-firmaet [it-firma A] udarbejdet i august 2021 fremgår bl.a. af konklusionen:

> "Det kan konkluderes at der i maj 2021 er aktivitet eller sletning på næsten 4000 filer, hvoraf ca. 3600 filer ligger i tilbageholdelse og må formodes forsøgt slettet.
> Disse filer stammer i følge rapporten oprindeligt fra [...] (optræder som "SharePoint-app") og er herefter slettet af medarbejdere fra [...] via SharePoint. "

Ved e-mail af 21. oktober 2021 til [indklagede] anførte Advokatrådets sekretariat bl.a.:

> "Såvel [landsret] som [landsret] har ved kendelse pålagt dig at udlevere nærmere angivne dokumenter til [advokat A]. Kendelserne vedlægges.
>
> Din tilbageholdelse af disse dokumenter er i strid med god advokatskik, og du anmodes om straks at udlevere dokumenterne og inden 5 dage fra dato at dokumentere over for Advokatrådets sekretariat, at udlevering har fundet sted."

Som svar på ovenstående e-mail skrev [indklagede] den 25. oktober 2021 bl.a.:

> "Du skriver "Din tilbageholdelse af disse dokumenter". Kan du venligst dokumentere denne påstand, tak."

Der er til sagen også fremlagt en rapport fra it-firmaet [it-firma B] af 11. november 2021, hvoraf det fremgår bl.a.:

> "Formålet med undersøgelsen er at bekræfte hvad der er sket med de relevante data tilhørende sagerne specificeret i bilag "Bilag 1 - Oversigt over klienter (19665714_1).pdf"
>
> *[…]*
>
> *Opsummering:*
> Uden at have kendskab til hvad der er foregået partnerne imellem, så er den tekniske konklusion på undersøgelsen at data er blevet fjernet meget specifikt for alle sager omtalt i Bilag 1, uden at andre sager er berørt.
>
> Data fra disse sager er blevet kopieret/flyttet til brugeren ev@[...].dk's OneDrive folder og herefter slettet.
>
> Da datagrundlaget ikke er komplet historisk, kan vi ikke dokumentere de præcise handlinger der er foretaget, men kan med meget stor overbevisning sige al data er fjernet fra [...] mapperne metodisk og præcist og flyttet til ev@[...].dk's OneDrive, hvor efter disse er slettet.
>
> Der er ingen spor eller antydninger af at partneren [it-firma A] skulle have berørt data på nogen måde, tværtimod har [it-firma A] opsat yderligere historik, så data faktisk er sikret længere og derved beskyttet bedre.
> Vores bedste vurdering af at få de omtalte sagsdata tilbage er at få ev@[...].dk til at forklare hvor dokumenterne findes i dag, da disse er slettet/flyttet fra ev@[...].dk's personlige bruger og han derfor vil være eneste der kan forklare entydigt hvad der er sket med data.
>
> Kan ev@[...].dk ikke besvare dette, så må data anses for slettet og dermed tabt."

Advokatnævnet afsagde den 22. december 2021 kendelse i sag 2021-1127, hvor [advokat A] havde klaget over [indklagede]. Advokatnævnet fandt bl.a., at [indklagede] groft havde tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke at efterkomme [landsret]s kendelse af 10. maj 2021, hvorefter han uberettiget havde tilbageholdt [advokat A]s klientoplysninger og sagsdokumenter.

Den 7. marts 2022 behandlede fogedretten i [byret] en anmodning fra [advokat A] om, at [indklagede] blev [...] indtil han gav oplysninger om adgangen til de omhandlede sagsoplysninger. Under sagen blev [...], der var medejer af it-firmaet [it-firma A], og [...], der var teknisk direktør i it-firmaet [it-firma B], afhørt som vidner.

[...] forklarede bl.a.:

> "Foreholdt [it-firma A]s rapports pkt. 6.1. om sletning af næsten 4000 filer i maj 2021 forklarede han, at det kan være [indklagede] eller hans IT-mand, der slettede disse filer, idet [indklagede] havde adgang til dette på det tidspunkt.
>
> [It-firma A] havde en konsulent, som har haft et teamsmøde med [indklagede], hvor det blev diskuteret, hvordan man flytter filer, inkl. metadata fra et sharepoint site til et andet. Der skal nemlig gøres noget specielt, for også at flytte metadataene, når man flytter noget ud af [...]. Det er derfor korrekt, at [it-firma A] har undervist [indklagede] i, hvordan man flytter data ud af [...]. Det kan anvendes til at flytte data ud af området, så [advokat A] ikke kan tilgå det længere."

[...] forklarede bl.a.:

> "Han søgte på de sagsnumre, der fremgår af bilag 1. De data, der blev fundet, kiggede han på, og tjekkede om de passede med det antal han havde fået oplyst af [it-firma A] og [advokat A]. Når han så på det, kunne han se, at selve mapperne lå der, men alle de numre, der vedrørte de i sagen relevante sagsnumre ikke var i mapperne. Når han søgte i alt historisk data, kunne han se, at de eneste referencer, der var til de sagsnmnre, var til en bruger der hed ev@[...].dk. Når han ledte efter data vedrørende de relevante sagsnumre (bilag 1), så var ingen af dem i de relevante mapper.
> De kan ikke være forsvundet af sig selv, for så skulle alt i mapperne være væk, og her var det kun specifikt de relevante sagsnumre, der så ud til at mangle. Han kunne se, at det var flyttet af ev@[...].dk brugeren.
>
> Det tekniske han kan se er, at når data bliver slettet, så ryger det i en skraldespand, efter det er der ekstra hold af data som Microsoft har indsat. Det er en ekstra sikkerhedsfunktion. Han

> kan se, at data er slettet fra den bruger, der hedder ev_[...]_dk. Han kan se, at dataene først er blevet flyttet over til brugeren ev_[...]_dk og at de derefter er slettet fra dennes brugers personlige Onedrive. Det kan kun være brugeren ev_[...]_dk selv, der har gjort det. Det kan ikke være en anden bruger, med det login.
>
> Den data [it-firma B] kunne finde og genskabe, er den [it-firma A] allerede har fundet. Alt det, der ellers skulle være der, er der ikke.
>
> Han kan vedstå sig sin konklusion i rapporten om, at den eneste mulighed for at skaffe dataene er ved at få brugeren ev_[...]_dk til at forklare, hvad der er sket med dataene."

Fogedretten i [byret] bestemte ved kendelse af 7. marts 2022, at begæringen om at [...] ikke skulle tages følge. Af kendelsen fremgår bl.a.:

> "[Indklagede] har under strafansvar flere gange og ligeledes dags dato forklaret, at han ikke er besiddelse af den klientdata, som han blev pålagt at udlevere til [advokat A] ved [landsret]s kendelse af 10. maj 2021.
>
> Der er fremlagt en rapport fra [it-firma B] af 11. november 2021, hvoraf det blandt andet fremgår, at data er blevet fjernet meget specifikt for alle sager omtalt i Bilag 1, uden at andre sager er blevet berørt, at data fra disse sager er blevet flyttet til brugeren ev@[...].dks Onedrive folder og herefter slettet.
>
> Det fremgår videre, at: "Vores bedste vurdering af at få de omtalte sagsdata tilbage er at få ev@[...].dk til at forklare hvor sagsdokumenterne findes i dag, da disse er slettes/flyttet fra ev@[...]'s personlige bruger og han derfor vil være eneste der kan forklare entydig hvad der er sket med data.
>
> Kan ev@[...] ikke besvare dette, så må data anses for slettet og dermed tabt".
>
> [Indklagede] har forklaret blandt andet, at flere har haft adgang til hans bruger til IT-systemet. Han har videre forklaret, at han ikke kan give oplysninger om, hvor dataene er, og at det ikke er rigtigt, at han har flyttet dataene over på sin egen Onedrive folder. På baggrund af denne forklaring og

> konklusionen i rapporten af 11. november 2021, finder retten, at der er en vis sandsynlighed for, at dataene er slettet og dermed tabt.
>
> På baggrund heraf og på baggrund af det af advokat [indklagede] anførte sammenholdt med rapporten fra [it-firma B] og vidneforklaringerne, finder retten, at det ikke er tilstrækkeligt godtgjort eller sandsynliggjort, at [indklagede] kan afgive oplysninger om, hvor den i sagen omhandlede data kan findes."

Forhold 2 og 3
Ved brev af 2. juni 2022 foretog [...] en indberetning af [indklagede] til Advokatrådets sekretariat. Der blev i denne redegjort for en række omstændigheder opstået i forbindelse med to retsmøder i en straffesag. Af indberetningen fremgår bl.a.:

> "Det er min vurdering, at flere af forholdene omtalt ovenfor kan være i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.
>
> [Indklagede] har således påtaget sig en sag, som han har haft en personlig tilknytning til, ligesom han i forbindelse med, at han blev privat antaget som forsvarer i sagen, og ved rettens fremsendelse af sagens akter undlod at gøre retten og anklagemyndigheden opmærksom på sin personlige tilknytning til sagen.
>
> Hertil kommer, at [indklagede] - uanset at retten bestemte, at han ikke kunne møde som forsvarer under sagen - mødte op i retten, og at han - uanset at retten indskærpede, at tilhørere på ingen måde måtte forstyrre retshandlingen - bl.a. instruerede tiltalte i, hvordan han skulle forholde sig under retssagen, og afbrød og fremkom med kommentarer flere gange undervejs. Dette fik retten til efter flere indskærpelser at anmode ham om at forlade retslokalet og - efter at han returnerede og fortsatte med at forstyrre retshandlingen - at tilkalde en retsbetjent og anmode retsbetjenten om at assistere med at få ham til at forlade retslokalet."

På baggrund af indberetningen anmodede Advokatrådets sekretariat om at få indsigt i de til sagen tilhørende retsbøger fra [byret], og disse blev den 20. juni 2022 fremsendt til Advokatrådets sekretariat.

Af [byret]s retsbog fra den 27. september 2021 fremgår bl.a.:

> "[Indklagede] var mødt som privatantaget forsvarer.
>
> Anklageren bemærkede, at man netop var blevet opmærksom på, at [indklagede] er personligt involveret i sagen, og at man derfor ikke mener, at han kan møde som forsvarer for tiltalte i sagen.
>
> Anklageren henviste til, at det fremgår af sagens akter, at [indklagede] var til stede ved den begivenhed, hvor tiltalte blev sigtet for at have forstyrret den offentlige orden. [Indklagede] er derfor involveret i den i sagen omhandlede hændelse og han har personlige relationer til vidnerne. Han har dermed selv en aktie i sagen og bør derfor ikke møde som forsvarer.
>
> Adspurgt oplyste [indklagede], at det er korrekt, at han var til stede ved den i sagen relevante episode, hvor også [...] var til stede. Han har ikke et personligt forhold til tiltalte, som han dog kender gennem hans professionelle virke.
>
> Det er korrekt, at han har en personlig relation til det ene vidne, idet [vidnet] er […]."

[Byret] fastslog ved kendelse af 4. oktober 2021 under henvisning til de grundlæggende retsplejemæssige hensyn bag retsplejelovens § 734, stk. 1, set i sammenhæng med retsplejelovens § 126 og de advokatetiske regler om interessekonflikter, at [indklagede] havde en sådan personlig tilknytning til straffesagen, tiltalte og vidnet, at han ikke kunne møde som forsvarer for tiltalte.

Straffesagen blev behandlet den 9. februar 2022. Af [byret]s retsbog fra den 9. februar 2022 fremgår bl.a.:

> "En anden tilhører ønskede at tage plads ved siden af tiltalte, men blev henvist til tilhørerpladserne, da der ved siden af tiltalte alene sidder dennes advokat.
>
> Tilhøreren oplyste, at han var advokat.
>
> Retten konstaterede, at det var [indklagede], der ved rettens tidligere kendelse har fået afvist, at han kan møde som

> forsvarer for tiltalte. [Indklagede] blev henvist til at sætte sig på tilhørerpladserne.
>
> *[…]*
>
> [Indklagede] blandede sig i retshandlingen under vidnet […] forklaring og fik at vide, at han som tilhører skal holde sig i ro. Da han fortsatte med at blande sig, fik han at vide, at hvis han fortsatte, skulle han forlade retslokalet.
>
> *[…]*
>
> [Indklagede] blev bedt om at forlade retten, idet han fortsat blandede sig i retshandlingen.
>
> [Indklagede] forlod retten
>
> *[…]*
>
> I forbindelse hermed kom [indklagede] igen til stede og blandede sig i retshandlingen, hvilket blev påtalt.
>
> Rettens vagter blev tilkaldt."

Ved brev af 4. juli 2022 til [indklagede] anmodede Advokatrådets sekretariat om en redegørelse, jf. retsplejelovens § 143. Han blev navnlig bedt om at redegøre for, hvorfor han ikke fandt anledning til at oplyse retten eller anklagemyndigheden om sin tilknytning til den konkrete straffesag samt for sin adfærd i forbindelse med retsmødet den 9. februar 2022. Han fik frist til den 8. august 2022.

Ved brev af 12. august 2022 blev [indklagede] rykket, og der blev fastsat en ny frist til den 22. august 2022 for fremsendelse af redegørelsen.

Der pågik herefter korrespondance mellem [indklagede] og Advokatrådets sekretariat om bl.a., hvorvidt Advokatrådet overholdt EMRK artikel 6, samt om grundlaget for, at Advokatrådets sekretariat kunne anmode om en redegørelse.

Advokatrådets sekretariat rykkede den 25. august 2022 på ny [indklagede] for fremsendelse af redegørelsen og oplyste, at han måtte forvente at blive indklaget for Advokatnævnet, såfremt han ikke senest den 31. august 2022 fremsendte redegørelsen.

[Indklagede] oplyste den 27. august 2022, at han ville stævne Advokatrådet.

Advokatrådet har oplyst, at [indklagede] ikke har fremsendt den efterspurgte redegørelse.

Forhold 4
Ved brev af 10. februar 2023 fremsendte præsidenten for [landsret] en indberetning til Advokatrådets sekretariat. Med henvisning til rets- og dombogsudskrifter i sag [...] fandt han, at der for Advokatrådet var anledning til at overveje, om [indklagede] evnede at varetage sine klienters interesser behørigt.

Af de fremsendte rets- og domsbogsudskrifter i sag [...] fremgår bl.a., at [indklagede] repræsenterede en erhvervsklient (herefter A) i en sag anlagt mod [ministerie] vedrørende bl.a. udbytte[…]. Sagen, der var en prøvelse af [ret]s kendelse af 3. april 2012, var anlagt ved [byret] den 3. juli 2012, hvor A nedlagde følgende påstande:

- Principalt 1: Sagsøgte skal tilpligtes at betale 5.570.493 kr. til sagsøger med tillæg af procesrente af 4.469.226 kr. fra 26. marts 2007 til betaling sker og med tillæg af procesrente af 1.101.266,96 kr. fra 31. marts 2008 til betaling sker.
- Principalt 2: Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger er berettiget til at få tilbagebetalt indeholdt udbytteskat for årene 2002-2007.
- Subsidiært: Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagen skal hjemvises til fornyet behandling for ligningsmyndighederne med bemærkning om, at A er berettiget til at få tilbagebetalt indeholdt udbytteskat for årene 2002-2004 eller for årene 2005-2007.

Ved kendelse af 6. september 2012 blev sagen grundet dens principielle karakter henvist til [landsret], jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

Sagen blev herefter udsat til EU-Domstolens dom af 21. juni 2018 i [...] og senere Højesterets dom af 24. juni 2021 (gengivet i UfR 2021.4184H). Sagerne vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt tre udenlandske investeringsinstitutter havde krav på at få tilbagebetalt den udbytte, der blev indeholdt af deres udbytte fra aktier i danske selskaber i årene 2000-2009. Højesteret fandt, at de udenlandske investeringsinstitutter ikke havde ret til tilbagebetaling af de indeholdte udbytteskatter og stadfæstede derved landsrettens dom.

Den 31. august 2021 opfordrede [ministerie] A til at redegøre for, på hvilken vis sag [...] adskilte sig fra [...], der ved Højesterets dom var afgjort til [ministerie]s fordel. Denne opfordring blev ikke fulgt af A. Sagen blev herefter berammet til hovedforhandling den 18. januar 2023 (én dag).

[Indklagede] anmodede den 21. november 2022 på vegne af A om præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen af spørgsmålet om, hvorvidt [landsret] var uafhængig, jf. EU-Charterets art. 47. Ved kendelse af 8. december 2022 afviste landsretten at tage anmodningen til følge.

Den 21. december 2022 anmodede [indklagede] på vegne af A om, at der blev afsat seks dage til hovedforhandlingen, idet spørgsmålet om landsrettens uafhængighed krævede at blive behandlet over fem dage, og det materielle krævede én dag. Af anmodningen fremgik endvidere:

> ”1. Domstolen er ikke: 1) en "ret oprettet ved lov", 2) uafhængig og 3) upartisk i henhold til EMRK artikel 6, EUcharterets artikel 47, ICCPR artikel 14 og den danske grundlov.
> 2. Med hensyn til, om domstolen er en domstol oprettet ved lov. Domstolene handler uden for deres jurisdiktion; der er ingen klare regler for overdragelse eller omplacering af en sag til en bestemt dommer, en dommer kan udskiftes uden at give en tilstrækkelig begrundelse, og dommere udvælges ikke på grundlag af fortjeneste, hvorfor de ikke opfylder kravene til teknisk kompetence og moralsk integritet.
> 3. Der er alvorlige strukturelle mangler med hensyn til, hvordan danske dommere forfremmes, og der er tilsyneladende partiskhed i domstolen for den danske stat.
> 4. Der er ikke den nødvendige personlige og institutionelle uafhængighed, dvs. både en mangel på (i) sindstilstanden, som angiver en dommers uigennemtrængelighed for ydre pres som et spørgsmål om moralsk integritet, og det danske system for forfremmelse af dommere giver resultater, der er uforenelig med formålet og formålet med EMRK artikel 6 mv.
> 5. Udnævnelsen af domstolens medlemmer er baseret på kammeratskab og korporatisme.
> 6. Der er mangler i garantierne mod pres udefra, dvs. mangel på tilstrækkelige garantier, der sikrer dommernes uafhængighed inden for retsvæsenet og i forhold til deres dømmende overordnede. Den udøvende magt tildeler kun

> 1,33 - 4 % af det anbefalede budget til retsvæsenet. Dansk lovgivning indeholder ingen regler for fordeling af sager til dommere inden for domstolene, hvilket betyder, at sager fordeles af retspræsidenterne efter eget skøn. Hvad angår karriereudvikling og disciplin, er landsrettens beføjelser den vigtigste faktor
> 7. Domstolen fremstår ikke som uafhængighed, fordi de regelmæssigt bruger det samme advokatfirma som den udøvende magt.
> 8. Ingen uafhængig disciplinærdomstol. Og ingen uafhængig gennemgang af Disciplinærnævnet. Ingen omtale.
> 9. Ingen uddannelse i EMRK.
> 10. Medlemmer af den udøvende magt behandles mere fordelagtigt end andre. Der er ingen ansvarlighed.
> 11. Vidner: fem retspræsidenter, 10 ikke faste dommere, 6 højesteretsdommere, 10 ordinære dommere, 5 medlemmer af retsrådet, 10 MEP'er"

Landsretten fastholdt den 3. januar 2023 den berammede hovedforhandling den 18. januar 2023 og bemærkede bl.a., at det af [indklagede] anførte om domstolenes uafhængighed ikke sås at have nogen sammenhæng med de i stævningen af 12. juli 2012 nedlagte påstande eller anbringender.

Ved påstandsdokument af 11. januar 2023 nedlagde [indklagede] på vegne af A to sideordnede påstande om landsrettens habilitet. Han anførte til støtte herfor bl.a.:

> "Der er grundlag for at antage, at [landsret] ikke er uafhængig. Ikke "oprettet ved lov". Og partisk.
>
> Nærværende sag illustrerer dette, men nedenstående forhold fører i forening til, at landsretten ikke er uafhængig, og ikke oprettet ved lov:
>
> 1. [Landsret], anvender fast samme advokat som modparten i nærværende [...].
> 2. [Landsret] afskærer fuldstændig bevisførelse vedrørende sagens afgørende spørgsmål i strid med fx [...].
> 3. [Landsret] giver [ministerie] medhold i 92% af alle sager
> 4. I det tilfælde staten ønsker at afhøre vidner, tillades dette undtagelsesfrit. I det tilfælde borgerne ønsker at afhøre vidner, følger landsretten statens protester nærmest per refleks.

5. [Landsret] anvender bevisbyrderegler, der pålægger borgeren bevisbyrden i langt de fleste tilfælde overfor staten, og bevisbyrden er tungere end almindelige sager mellem to private
6. [Landsret] tillader staten en skønsmargen, mens borgerne ikke gives nogen skønsmargen
7. [Landsret] anvender hyppigt den fremgangsmåde at udelade borgernes favorable processtof, mens statens processtof normalt fuldt ud indlemmes.
8. [Landsret] begrunder sjældent afvisning af borgernes mest favorable anbringender
9. [Landsret]s dommere har for langt hovedpartens vedkommende tidligere været ansat hos den udøvende magt.
10. [Landsret] overtræder CILFIT-doktrinen i stort set alle EU-sager
11. [Landsret]s procesledelse er til fordel for den udøvende magt, fx i forbindelse med præjudiciel forelæggelse.
12. [Landsret] overholder på visse områder ikke retsplejeloven systematisk, og er dermed "Ikke oprettet ved lov".
13. [Landsret] gennemgående træk ved landsretten anvendelse af praksis fra EMD er, at landsretten med ganske få undtagelser systematisk undviger at bringe den retspraksis, der udvikles af EMD, under anvendelse ved landsrettens afgørelser. Landsrettens omgang med EMRK som retskilde, i et meget stort antal tilfælde må betegnes som ulovlig og konventionsstridig.

De netop gennemgåede forhold har en betydning, som indebærer, at Der anmodes om en præjudiciel forelæggelse af spørgsmålet om hvorvidt [landsret] er uafhængig jf. EUcharteret artikel 47. Tilsvarende gælder for [ret].

Højesteret nåede i dom i sagen 59/2019 frem til, at præmis 84 i C-480/16, skal "forstås" som et krav om, at en udenlandsk investeringsforening "betaler [myndighed] til de danske [myndighed]er".

Højesterets afslag på præjudiciel forelæggelse strider imod CILFIT og CILFIT II.

Og Højesteret fortolkning strider imod fx [...].

[...] er således ikke enig i, at præmis 84 skal forstås som

> [myndighed] til Danmark/Tyskland. Manglende forelæggelse heraf er både et brud på CILFIT og CILFIT II. Landsrettens manglende uafhængighed dokumenteres af, at landsretten ikke spørger EU-Domstolen om fortolkningen af præmis 84 i C-480/16."

Sagen blev hovedforhandlet den 18. januar 2023. Af udskrift fra [landsret]s retsbog fra den 18. januar 2023 fremgår bl.a.:

> "[Indklagede] oplyste, at sagsøger ønsker at afhøre et vidne.
>
> Retsformanden bemærkede, at det ikke fremgår af tidsplanen, at [A] vil føre et vidne.
>
> [Indklagede] fastholdt anmodningen om vidneførsel og oplyste på forespørgsel, at han ikke vil oplyse navnet på vidnet, men at det skal være en advokat, der på borgersiden har ført flest sager ved [landsret] med det offentlige som modpart.
>
> Retsformanden anmodede på ny om navnet på det ønskede vidne og temaet for afhøringen.
>
> [Indklagede] fastholdt, at han ikke vil oplyse navnet, men at vidnet skal afgive forklaring om domstolenes manglende uafhængighed.
>
> Retsformanden anmodede [indklagede] om at oplyse, hvilke påstande der nedlægges.
>
> [Indklagede] nedlagde herefter nedennævnte to sideordnede påstande, der fremgår af påstandsdokumentet:
>
> *1. [Landsret]s tre dommere viger deres sæde*
>
> 2. Der udmeldes sagkyndige habile dommere med kendskab til EU-retten.
>
> [Indklagede] oplyste, at der endvidere er en subsidiær påstand.
>
> Retsformanden bemærkede, at denne ikke fremgår af påstandsdokumentet.

> [Indklagede] bemærkede, at det netop følger af retsplejeloven, at påstande nedlægges ved hovedforhandlingens start og oplyste, at han derfor nu ville sende påstanden på mail.
>
> [Indklagede] oplyste videre, at den subsidiære påstand er følgende:
>
> "Højesterets fortolkning af præmis 84 i [...] forelægges for EU-domstolen."
>
> På retsformandens forespørgsel oplyste [indklagede], at det var [A's] påstande i sagen.
>
> På advokat […] forespørgsel oplyste [indklagede], at de påstande, der fremgår af stævningen, ikke nedlægges i sagen. Det er alene de to sideordnede påstande samt den subsidiære påstand, som landsretten skal tage stilling til.
>
> Advokat […] oplyste, at sagsøgtes påstande herefter er afvisning, subsidiært frifindelse, idet sagsøgeren med de nu nedlagte påstande ingen retlig interesse har i at få prøvet disse, idet de i stævningen nedlagte påstande om sagens realitet er frafaldet.
>
> Parterne havde lejlighed til at komme med supplerende bemærkninger.
>
> Efter votering tilkendegav retsformanden, at landsretten er enig i, at [A] ikke har nogen retlig interesse i at få påkendt de nu nedlagte påstande. Landsretten vil derfor afvise sagen.
>
> Landsretten optog sagen til dom."

[Landsret] afviste ved dom af 24. januar 2023 sagen. Af landsrettens begrundelse og resultat fremgår bl.a.:

> "[A] har under hovedforhandlingen begrænset sine påstande til alene at angå et spørgsmål om landsrettens uafhængighed og en anmodning om præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen. De i stævningen af 3. juli 2012 nedlagte påstande om prøvelse af [ret]s kendelse af 3. april 2012 er således frafaldet, og [A] har ikke i øvrigt nedlagt nogen påstand, der knytter sig til en prøvelse af kendelsen eller spørgsmål

> angående [A's] krav på tilbagebetaling af udbytteskat. [A] har som følge heraf ikke nogen retlig interesse i at få prøvet de nedlagte påstande om habilitet og præjudiciel forelæggelse, hvorfor sagen afvises.
>
> Efter sagens udfald skal A i sagsomkostninger betale 130.000 kr. inkl. moms til [ministerie] til dækning af udgifter til advokatbistand. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb."

Advokatrådets sekretariat anmodede den 16. marts 2023 [indklagede] om en redegørelse, jf. retsplejelovens § 143. Han blev bedt om at redegøre for sin adfærd under sag [...], herunder skulle han redegøre for og dokumentere, at de nye påstande om [landsret]s habilitet samt frafald af de i stævning af 3. juli 2012 oprindelige nedlagte påstande, var afstemt med hans klient, og at han under sagen havde varetaget sin klients interesser i overensstemmelse med retsplejelovens § 126, stk. 1. Ved e-mail af 21. marts 2023 besvarede [indklagede] henvendelsen og oplyste bl.a.:

> "Jeg kan oplyse, at mine klienter, herunder nogle af verdens største virksomheder, har givet mig mandat til at nedlægge påstande og anbringender om, at de danske domstole ikke opfylder helt basale retsstatsprincipper som fx uafhængighed. Alle udenlandske klienter og advokater finder det åbenbart, at danske domstole ikke kan anvende samme faste husadvokat som den udøvende magts advokat. Vi har som advokater en forpligtelse til at sikre, at domstolene er uafhængige. Jeg beder Advokatsamfundet betragte dette som en whistleblower-anmeldelse, og beder Advokatsamfundet agere på dette fundamentale brud på basale retsstatsprincipper. Jeg vil antage, at mine internationale klienter gerne stiller op til møde - i udlandet —for at drøfte, hvordan der kan rettes op på, at Danmark i udlandet betragtes som en ''bananrepublik'. Vi har i hvert fald alle en interesse i, at dette håndteres. Såfremt Advokatsamfundet ikke vil agere på dette, ønsker jeg også en skriftlig bekræftelse herpå. Som det fremgår af akterne, så er der andre overtrædelser end blot brugen af samme advokat. Jeg kan i øvrigt oplyse, at brugen af advokaten er ret omfattende.
>
> Som nævnt er jeg blevet anmodet om at gøre synspunktet

gældende om manglende uafhængighed, hvilket er helt sædvanligt i andre lande, herunder Polen, Ungarn, UK og Holland. Mine klienter ser med undren på, hvordan danske domstole kan undgå at besvare dette spørgsmål, men foregive, at det ikke findes. Jeg er nu i den heldige situation, at synspunktet vil blive prøvet i udlandet, da jeg i nogle af de vedlagte sager er lykkedes med at få flyttet sagsomkostningerne til udlandet, hvorefter en udenlandsk domstol skal vurdere, om de danske domstole opfylder retsstatsprincipperne. Mine klienter er meget begejstrede for, at dette strategisk har været muligt. Jeg er overbevist om, at Advokatsamfundet vil støtte mig i dette så vigtige arbejde, så de danske borgere kan få afgjort, om de danske domstole er uafhængige. Det er klart, at [landsret] i indberetningen ikke har forstået dette, da dette jo er en hemmelig strategi, som landsretten ikke skulle kende, da landsretten så havde fundet på såkaldte 'julelege'. Landsretten er derfor enten ikke kvikke nok — eller også forsøger de at intimidere mig.

Intimideringen består i, at de danske domstole systematisk udsætter advokater for intimiderende adfærd, såfremt de sætter spørgsmålstegn ved den dømmende eller udøvende magt. Dette whistleblowede jeg allerede 30. juni 2020 til Advokatsamfundet, men Advokatsamfundet oplyste, at de ikke beskyttede individuelle advokater imod domstolenes intimiderende adfærd. Dette er ikke blot i strid med internationale regler, men også i strid med den arbejdsgruppe, som Advokatsamfundet deltager i vedrørende harassment of lawyers. Jeg beder Advokatsamfundet bekræfte, at de ikke beskytter advokater imod harassment fra domstolenes side.

Jeg beder endvidere Advokatsamfundet oplyse, hvorfor Advokatsamfundet har medvirket til at fratage bestallingen fra alle de advokater, der i offentligheden mest højlydt er gået imod staten.

Hertil kommer, at mange af de nævnte sager i indberetningen berører et juridiske spørgsmål om systemisk forskelsbehandling, der strider imod EU Charteret og ICCPR Artikel 14. Borgere behandles processuelt dårligere end staten i retssager imod staten.

Er Advokatsamfundet tilhænger af, at borgerne behandles

dårligere end staten i processuelt sammenhæng?

Hertil kommer, at ikke nok med, at Advokatsamfundet aktivt og servilt medvirker til at fratage bestallingen, når domstolene beder herom, så rejser Advokatsamfundet heller ikke den mest oplagte Nævnssag overhovedet: [...]s overtrædelse af de advokatetiske reglers § 8, stk. 2, nr. 5.

Der er således så mange forhold, som Tilsynet skal se på — uden forskelsbehandling. Tilsynet er - som også anklagemyndigheden - underlagt forbuddet mod 'prosecutorial bias'. Jeg beder derfor tilsynet om at oplyse følgende:
1. hvordan sikrer Tilsynet ligebehandling af advokatfirmaerne?
2. Hvordan sikrer Tilsynet, at alle advokater behandles efter samme praksis?
3. Hvordan sikrer samfundet, at rådsmedlemmerne har den højeste etiske standard?
4. Hvordan overholder Advokatsamfundet whistleblower-reglerne?
5. Vil Tilsynet undersøge, om Nævnets egen advokat havde opdragsbreve med alle i sagen […]?

*[…]*

Såfremt Tilsynet har yderligere spørgsmål til sagen eller ønsker yderligere dokumentation for ovenstående er jeg naturligvis til rådighed. Jeg formidler også gerne et møde med mine klienter i udlandet, såfremt Tilsynet ønsker at høre, hvordan udenlandske globale virksomheder betragter de danske domstole.

Jeg imødeser svar på ovenstående."

Der pågik i perioden fra den 21. marts til den 12. april 2023 en e-mailkorrespondance mellem [indklagede] og Advokatrådets sekretariat, som fortsat anmodede [indklagede] om at dokumentere, at hans adfærd i den konkrete sag [...], herunder frafald af de oprindeligt nedlagte påstande, var i overensstemmelse med hans klients interesser. Sekretariatet anførte, at dette kunne ske ved en skriftlig tilkendegivelse fra hans klient eller fremlæggelse af korrespondance eller lignende. Af korrespondancen fremgår bl.a., at [indklagede] tilbød et møde med klienterne i udlandet, hvilket sekretariatet afslog med henvisning til, at der alene var anmodet om skriftlig dokumentation til brug for

behandlingen af tilsynssagen. Den 6. april 2023 anførte [indklagede] bl.a.:

> "I blander jer i min sagsførelse — uanset om I påstår det modsatte. I bryder også de forvaltningsretlige regler.
>
> Jeg har tilbudt jer dokumentation, men denne har I ikke taget imod.
>
> Jeg kan ikke fremsende skriftlig rådgivning til mine klienter, det er ulovligt, og det gælder særligt, når det sker til en offentlig myndighed, som min klient jo har som modpart. Hertil kommer, at I ikke opfylder tavshedspligten eller GDPR reglerne, hvorfor jeg også af den grund, ikke kan fremsende noget om min rådgivning.
>
> Jeg foreslår, at vi spørger Advokatsamfundets responsumudvalg om, hvorvidt jer er forpligtiget til at fremsende rådgivning til en offentlig myndighed. Er I enige i denne fremgangsmåde, eller ønsker I fortsat at være bedrevidende?"

Sagsnr. 2022-2056

[Indklagede] bistod fra december 2016 [Y] og dennes [...] med en skattesag. Han påtog sig sagen i regi af [...] (nu [advokatvirksomhed A]s).

Sagen angik værdiansættelse og dermed beregning af gaveafgift af ejendommen [...], som [Y] i december 2015 overdrog til [...] og [...] og [...] og [...]. Købesummen udgjorde samlet 32.300.000 kr., svarende til den seneste offentlige ejendomsvurdering fratrukket 15 pct.

[Myndighed] fandt ved afgørelser af 9. januar 2017, at handelsværdien udgjorde samlet 61.750.000 kr., svarende til den værdi, som [Y] tre måneder forinden overdragelsen havde erhvervet ejendommen for, og at [...] derfor skulle gavebeskattes, fordi de havde købt ejendommen for en pris, som afveg fra handelsværdien.

På vegne af [Y] og [...] (herefter [Y] m.fl.) påklagede [indklagede] den 31. marts 2017 afgørelserne til [ret].

Ved [ret]s afgørelser af 28. september 2018 ændredes [myndighed]s afgørelser, idet [ret] fandt, at værdien skulle fastsættes i

overensstemmelse med den aftalte overdragelsessum på 32.300.000 kr.

På vegne af [ministerie] indbragte [...] den 21. december 2018 [ret]s afgørelser for domstolene, idet det var [ministerie]s opfattelse, at handelsværdien udgjorde 61.750.000 kr., og at der derfor skulle ske gavebeskatning i overensstemmelse med [myndighed]s afgørelser. [Indklagede] repræsenterede også [Y] m.fl. i forbindelse med sagens indbringelse for retten. Det fremgår af sagens bilag, at [indklagede] under denne sag bistod i regi af [...] og senere [...].

[Indklagede] nedlagde i svarskrift af 3. maj 2019 på vegne af [Y] m.fl. påstand om frifindelse for [ministerie]s påstand om betaling af yderligere gaveafgift og anførte bl.a., at de havde et retskrav på, at ejendommen kunne overdrages i overensstemmelse med værdiansættelsescirkulæret og 15 %-reglen.

Ved kendelse af 14. maj 2019 blev sagen grundet dens principielle karakter henvist til [landsret], jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

Ved fem fakturaer af 19. august 2020 (fakturanr. 307, 308, 309, 310 og 311) opkrævede [...] salærer hos [Y] samt [...] for sin bistand til [retssag]. [Y] blev opkrævet et salær på 437.500 kr. inkl. moms, og [...] blev hver opkrævet 62.500 kr. inkl. moms.

Fakturaerne blev betalt den 20. august 2020.

Der pågik den 20. og 21. august 2020 en e-mailkorrespondance mellem til [indklagede] og [Y] omkring udbetaling af omkostningsgodtgørelse til [...]. [Y] anførte bl.a.:

> "Det er mig der har lagt ud/betalt, og det er mig der skal have omkostningsdækningen for alle.
>
> *[…]*
>
> Af hensyn til kontrol af at [myndighed] refunderer korrekt, finder jeg det bedst at du modtager refusionen fra [...], og derefter overfører beløbene til mig.
> Min del kan overføres direkte fra [myndighed] til mig.
> Mail venligst kopier af udbetalings anmodninger til [myndighed], til mig."

Ved e-mail af 24. august 2020 anførte [indklagede]s advokatsekretær til

[Y] m.fl., at hun ville søge om omkostningsgodtgørelse for de udstedte fakturaer af 19. august 2020 hos [offentlig myndighed], og at der blev ydet omkostningsgodtgørelse med 100 %. De ville alle modtage en e-mail med et link til signering af ansøgningen.

Af de fremlagte ansøgninger om omkostningsgodtgørelse fremgår bl.a., at der blev ansøgt om godtgørelse for 100 % af salæret til [retssag], og at bistanden blev ydet af [...]. Der var i de fire ansøgninger for [...] klikket "Ja" på spørgsmålet: "Er kravet på omkostningsgodtgørelse overdraget til bistandsyder?"

[Y] modtog efterfølgende sin omkostningsgodtgørelse, hvorimod de [...] ikke modtog deres.

I en meddelelse til retten af 3. september 2020 anmodede [indklagede] om, at hovedforhandlingen, der var berammet til den 28. og 29. september 2020 blev omberammet bl.a. pga. [...]. Der pågik i den efterfølgende periode korrespondance herom, idet modparten protesterede mod omberammelse. Hovedforhandlingen blev herefter aflyst.

Fra oktober til december 2020 var der mellem retten og sagens parter korrespondance om berammelse af sagen, herunder om hvor mange dage der skulle afsættes, dog uden at der blev opnået enighed.

Ved e-mail af 16. december 2020 til [indklagede] anførte [Y]:

> "Ingen af mine [...] kan se at refusionen fra [myndighed] er gået ind.
> De har alle i E boks fået besked om de 62500kr er bevilget.
> Hvad kan der være sket?"

[Indklagede] besvarede e-mailen senere samme dag og anførte:

> "[Offentlig myndighed] har nedsat mit salær i en anden sag (der tidligere er blevet udbetalt) og modregnet i dine [...]s sager. Jeg får overført pengene til dig efter jeg har været i Højesteret på fredag (realistisk mellem jul og nytår).
> Beklager!"

Ved e-mail af 4. januar 2021 til [indklagede] rykkede [Y] for omkostningsgodtgørelse, og han spurgte ind til sagens berammelse.

Senere samme dag svarede [indklagede] bl.a.:

> "Jeg bekræfter, at hvis pengene ikke udbetales til [...] inden 14 dage, 18. januar, så udbetaler jeg modregningen i de fire sager, som [offentlig myndighed] har modregnet i.

Den 31. december 2020 og 22. januar 2021 skrev [indklagede] til [offentlig myndighed] og anførte bl.a.:

> "Jeg henviser til dit modregningsbrev af 2. december 2020. I gør gældende, at selvom der er tale en fejl, så kan I godt modregne.
>
> I kan ikke modregne, hvis der er tale om en fejl. At der er tale om en fejl fremgår af vedhæftede fakturaer, hvor du kan se, at mine klienter allerede 20. august 2020 har betalt de fulde fakturaer. Derfor skal mine klienter selvsagt have udbetalt omkostningsgodtgørelsen. Jeres modregning er på dette grundlag ikke lovlig.
>
> Såfremt I fastholder modregningen anmoder jeg om klagevejledning."

Der var i januar 2021 fortsatte berammelsesdrøftelser mellem retten og parterne.

Ved meddelelse af 25. januar 2021 anmodede [indklagede] [landsret] om at notere nyt CVR-nr.: [...] – [...].

[Y] rykkede ved e-mail af 2. april 2021 [indklagede] for udbetaling af omkostningsgodtgørelse til [...].

Ved faktura af 24. juni 2021 (fakturanr. 334) opkrævede [advokatvirksomhed A]s et aconto salær hos [Y] på 625.000 kr. inkl. moms, der omfattede bistand til [landsret]ssagen. Det fremgik, at der var anvendt 139 timer på sagen, som var anvendt på gennemgang af stævning, udarbejdelse af svarskrift, juridiske undersøgelser, gennemgang af sagsmateriale, opfordringer, replik, og møde.

Ved fremsendelse af fakturaen anførte [indklagede] bl.a.:

> "Hermed den lovede aconto-faktura. Jeg beklager, at den har ventet så længe. Du skal selvfølgelig kun betale den del, som

> der ikke er modregnet i. Har du selv en opgørelse, eller skal jeg få tjekket de nøjagtige tal?
>
> Herefter søger vi om omkostningsgodtgørelse, hvor du får fuld transport. Når pengene så er modtaget, så skal vi vil have mankoen, så alle har fået sit, ikke? Jeg beklager endnu en gang. Det har været et forfærdeligt år, hvor to [...] har opført sig modbydeligt på alle måder.
>
> Til info har vi grundforsket de sidste 3-4 måneder vedrørende et anbringende i din sag, som ikke er blevet fremsat af nogen advokat endnu. Vi har i den forbindelse luftet det for en højesteretsdommer, der på skrift har blåstemplet synspunktet. Uanset hvad du vælger, så håber vi, at vores undersøgelser kan bæres videre. Med [...]s dom, så er synspunktet blevet endnu vigtigere."

[Advokat B] skrev ved e-mail af 30. juni 2021 til [indklagede] og anførte bl.a.:

> "[Y] har bedt mig om min mening i forhold til vedhæftede faktura, hvorfor jeg retter henvendelse til dig. Jeg forsøgte først at ringe men kom ikke igennem, hvorfor det bliver til en mail i stedet for.
>
> Fakturaen fremstår som en acontofaktura for behandlingen af [...] indtil videre. Den er udstedt af [advokatvirksomhed A]s. Umiddelbart må en stor del af arbejdet være leveret af [...], som nu er under likvidation. Er kravet på [Y] tiltransporteret [advokatvirksomhed A]s fra [...] ?
>
> Videre er fakturaen på 500.000 kr. ex moms. Jeg vil gerne se tidsregistreringen, som ligger til grund herfor. Umiddelbart fremstår sagen som kørt på de samme synspunkter som for [ret], hvorfor beløbet måske fremkommer en lille smule større end forventet på nuværende tidspunkt. Dog fremhæver du noget "grundforskning". Kunne du være så venlig at redegøre for denne og bistanden leveret i den forbindelse?
>
> Finansieringen af fakturaen foreslås håndteret ved en ansøgning om omkostningsgodtgørelse kombineret med en modregning med [Y] og [...]s krav på tidligere modtaget omkostningsgodtgørelse, som [myndighed] har anvendt i sin

> modregning over for [...]. Jeg har to udfordringer med modregningen. For det første kan jeg ikke se, at [myndighed] lovligt kan anvende [Y]s og [...]s krav på omkostningsgodtgørelse over for [...], da [Y] og [...] aldrig har overdraget adkomsten til omkostningsgodtgørelseskravet til [...] (jf. […]). Selvom [myndighed] kunne bruge omkostningsgodtgørelsen som modregning over for [...] (hvilket ikke er tilfældet), så fremstår [Y]s og [...]s krav på [...] ikke som gensidigt i forhold til fakturaen udstedt af [advokatvirksomhed A]s. Jeg må derfor insistere på, at [Y] og [...]s krav på omkostningsgodtgørelse udbetales til dem.
>
> Endeligt er jeg lidt beklemt ved at skulle godkende en acontofaktura på nuværende tidspunkt. Retssagen for landsretten er blevet udsat grundet lidt uheldige omstændigheder, som ikke skyldes min klient, og i den nuværende situation hersker der som følge heraf lidt uklarhed omkring retssagsstrategien m.v. [Y] og [...] vil meget gerne betale for den modtagne bistand, men henset til sagens forløb frem til nu samt de foreliggende uklarheder ville de sætte pris på at kunne foretage en samlet afregning, når sagsførelsen er afviklet, og der foreligger en dom. Det er [...]s håb, at du vil være behjælpelig hermed."

Der pågik fra juli til oktober 2021 en omfattende e-mailkorrespondance mellem [indklagede] og [advokat B]. Af denne fremgår bl.a., at [advokat B] på vegne af [Y] anmodede om, at der til [landsret] blev anmodet om udsættelse på Højesterets dom i en anden lignende sag. [Advokat B] anmodede på ny om at få en redegørelse for den af [indklagede] omtalte "grundforskning." Derudover efterspurgte han fortsat en redegørelse for det opkrævede salær på 625.000 kr. inkl. moms, herunder anmodede han om time/sags-registrering på samtlige ydelser leveret til [Y] under sagen fordelt ud på de tre medvirkende CVR-numre, samt dokumentation for, at fakturaen kunne udstedes af [advokatvirksomhed A]s. Han anførte, at dette kunne ske f.eks. ved at fremlægge samtykke fra de to andre advokater, som havde været indblandet i de øvrige selskaber. Det var [advokat B]s opfattelse, at hvis betaling alene skete til [advokatvirksomhed A]s, medvirkede de reelt til ikke at vederlægge de to tidligere rådgivningsvirksomheder, som efter hans umiddelbare opfattelse var dem, der reelt havde leveret arbejdet, og hvor [indklagede] havde en tvist med de tidligere [...]. Endelig rykkede han for modtagelse af omkostningsgodtgørelse til de [...].

[Indklagede] anførte om spørgsmålet relateret til den udstedte faktura bl.a.:

> "Sagerne blev overdraget fra P/S til I/S for ca. et år siden. Denne overdragelse har [offentlig myndighed] 'godkendt' ved at udbetale omkostningsgodtgørelse til I/S i en sag, hvor arbejdet var lavet af P/S. Efter den ene interessent ikke længere er en del af I/S'et så har jeg spurgt [offentlig myndighed], om hvorledes vi forholder os med timerne i I/S. De har lovet svar efter 19. juli 2021 men jeg tør ikke sige, hvornår præcist.
>
> *[…]*
>
> Som nævnt har [Y] og [...] 100% omkostningsgodtgørelse, så det eneste afgørende er, om [offentlig myndighed] vil udbetale vedr. en regning udstedt til et givet firma.
>
> *[…]*
>
> [Y] bad om en aconto-regning, jf. din mail af 2. september 2021, som netop er en aconto-regning. Jeg vil gerne kreditere denne og sende en regning for en given tidsperiode, hvis regningen 1) betales og 2) der er enighed om perioden. Fx kan vi sende en regning for arbejde fra 17. februar 2021 og frem, der ubestridt vedrører det fremadrettede firma?"

Til spørgsmålet om uddybning af den omtalte grundforskning anførte [indklagede]:

> "Helt enig, der er som jeg vidst nævnte blot ikke betalt for dette arbejde endnu. Det fremlægges selvfølgelig, når der er betalt. Dette arbejde er endvidere udført i mit nye regi, så der kan ikke være tvivl om kreditor vedrørende dette arbejde."

Til spørgsmålet om manglende udbetaling af omkostningsgodtgørelse anførte han bl.a.:

> "Det er aftalt med [Y], at disse skulle modregnes i vores betydelige tilgodehavende i sagerne. Derfor blev der også udstedt en aconto faktura på 500.000 kr. efter anmodning fra [Y]."

Ved e-mail af 9. september 2021 anførte [indklagede]s

advokatfuldmægtig til [advokat B] og [Y] bl.a.:

> "[Offentlig myndighed] har i dag besluttet, at ansøgninger om omkostningsgodtgørelse fra [advokatvirksomhed A]s, cvr.nr. [...], der vedrører bistand udført både før og efter skæringsdatoen den 17. februar 2021, dvs. også bistand udført i [advokatvirksomhed A]s (tidligere [...]), cvr.nr. [...], sker udbetaling for hele perioden til cvr.nr. [...]."

Som svar herpå anførte [advokat B] den 10. september 2021 bl.a.:

> "Vi vil gerne se dokumentation for denne afgørelse.
>
> Vi vil videre gerne specifikt have dokumenteret, hvordan den afgørelse skulle kunne indebære, at [Y] obligationsretligt kan betale med frigørende virkning til [advokatvirksomhed A], henset til at det civilretlige mellemværende imellem de involverede tre CVR-numre, som har leveret til [Y], fremstår som henhørende under de danske domstole. Jeg er navnlig interesseret i, hvordan [myndighed] skulle kunne have hjemmel til at træffe en afgørelse med virkning for de involverede CVR-numre."

Den 13. oktober 2021 opsagde [advokat B] på vegne af [Y] m.fl. samarbejdet med [indklagede]. Han anførte i e-mailen bl.a.:

> "På vegne af min klient opsiger jeg hermed samarbejdet med Dem. Opsigelsen er begrundet i, at min klient ikke har tillid til Dem.
>
> Min klient har konkret bedt Dem om at søge udsættelse med [...], som De repræsenterer ham i, eftersom en lignende sag om samme tema står over for at skulle behandles i Højesteret. Videre har De oplyst at have væsentlig viden om tvisten og min klients mulighed for at få et gunstigt udfald (omtalt som ”grundforskning” af Dem), som jeg har opfordret Dem til at fremlægge. De har valgt at nægte begge anmodninger med henvisning til en ikke betalt faktura. De tilbageholder således væsentlige ydelser både af processuel karakter (min klients ønske om ansøgning om udsættelse) samt materiel bistand (i form af anvendelsen af Deres fulde viden om retsområdet herunder den del, De omtaler som ”grundforskning”).
>
> De begrunder Deres tilbagehold med, at min klient ikke har

betalt en regning på 500.000 kr. ex moms til [advokatvirksomhed A]. Så vidt min klient ved, er størstedelen af bistanden leveret af [...], ligesom De i en periode har leveret ydelser fra et interessentskab, som De drev sammen med en anden advokat efter ophør af aktiviteterne i [...] men før igangsætning af sagsbehandling i regi af [advokatvirksomhed A]. Jeg fremhæver, at fakturaen (nr. 334) omhandler juridisk assistance med gennemgang af stævning, udarbejdelse af svarskrift, juridiske undersøgelser, gennemgang af sagsmateriale, opfordringer, replik og møde. Alle disse ydelser fremstår som leveret til og med sensommer/efteråret 2020, i hvilken periode De leverede ydelserne fra [...].

Min klient mener sig ikke forpligtet til at betale noget beløb aconto. Videre har jeg på min klients vegne anmodet Dem om at redegøre for, hvor stort Deres samlede salærkrav i sagen er, og hvilke selskaber salæret skal afregnes over for. De er blevet anmodet om at fremlægge tidsregistreringen i sagen. De er videre blevet foreslået at indhente samtykke fra Deres tidligere partnere til, at min klient kunne foretage evt. afregning over for [advokatvirksomhed] uden risiko for, at min klient senere skulle blive ramt af salærkrav fra nogle af de to rådgivningsvirksomheder, hvorfra De tidligere har leveret rådgivning.

De har samlet set nægtet at imødekomme min klient på samtlige punkter, idet De således ikke har fremlagt nogen form for dokumentation for salærets berettigelse, at det med rette kan opkræves af [advokatvirksomhed], ligesom De ikke har begrundet, hvorfor salæret kan opkræves på nuværende tidspunkt.

Det spiller videre en rolle, at [...] oprindeligt var berammet til hovedforhandling ultimo 2020 men blev aflyst som følge af Deres [...]. Dette har selvsagt virket fordyrende, og dette forhold understreger min klients behov for indblik i, hvordan salærkravet fremkommer.

Herudover har De efter min bedste bedømmelse anvendt salærgodtgørelse på en kritisabel måde. De repræsenterer således ikke blot min klient i ovennævnte [retssag] men tillige en række af [...]. Disse øvrige klienter har efter mine oplysninger modtaget salærgodtgørelse fra [myndighed]

grundet det succesrige udfald af sagen i [ret], idet dette beløb efter mine oplysninger udgør mellem 200.000 kr. og 300.000 kr. De har telefonisk oplyst mig om, at disse øvrige [...] med NEM-ID underskrev en blanket, hvorved kravene på salærgodtgørelse blev overdraget til Dem eller Deres virksomhed. De har videre telefonisk forklaret, at [offentlig myndighed] har anvendt de til Dem overdragne salærgodtgørelsesfordringer til modregning med [offentlig myndighed]s egen fordring på Dem eller Deres selskab. Min klient har i denne forbindelse udleveret kopi af Deres e-mail af 04.01.2021 til min klient, hvori De anfører:

> *"Hej [Y]*
> Godt nytår. Jeg bekræfter, at hvis pengene ikke udbetales til dine [...] inden 14 dage, 18. januar, så udbetaler jeg modregningen i de fire sager, som [offentlig myndighed] har modregnet i."

Min klient forklarer, at hans [...] trods gentagne rykkere over for Dem fortsat ikke har set disse refusioner, ligesom han på det bestemte fastholder, at De ikke har levet op til Deres løfte i Deres e-mail af 04.01.2021.

Af disse grunde ser min klient sig ikke beredt til at fortsætte rådgivningsforholdet, der forudsætter en tillid, som ikke længere kan begrundes, når Deres handlinger tages i betragtning. Min klients nye advokat er [advokat D], og jeg opfordrer Dem til at medvirke til en konstruktiv sagsoverdragelse.

Videre giver jeg Dem hermed en frist på tre uger med Deres svar på ovenstående punkter. I Deres svar opfordrer jeg Dem til navnlig at forholde Dem til:
- Hvad er Deres samlede salærkrav for bistanden med [...]?
- Hvorledes er salærkravet begrundet? I denne forbindelse opfordrer jeg Dem til at fremlægge tidsregistreringen for Deres bistand.
- Hvorledes er fordelingen af retten til salær på de rådgivningsvirksomheder, fra hvilke De har leveret bistanden?
- Fremlæg dokumentation for min klients [...]s overdragelse af salærgodtgørelseskrav til Dem/Deres virksomhed, således at det kan verificeres, at [offentlig myndighed]s modregning er sket på baggrund af, at fordringerne på salærgodtgørelse

> vitterligt er overdraget til Dem og dermed berettiget kan anvendes af [offentlig myndighed] i modregning.
> - Fremlæg en redegørelse for, hvordan De vil refundere min klients [...] Deres krav på salærgodtgørelse (min klient accepterer ikke modregning, hvorved min klients [...]s krav på Dem for salærgodtgørelse anvendes af Dem til modregning på salærkrav fremsat over for min klient)."

Ved fakturaer af 14. oktober 2021 (fakturanr. 422, 423. 424, 425) opkrævede [advokatvirksomhed A]s et salær på 312.500 inkl. moms hos hver af [...], i alt 1.250.000 kr. inkl. moms. Salæret omfattede bistand til [landsret]ssagen, herunder gennemgang af stævning, udarbejdelse af svarskrift, juridiske undersøgelser, gennemgang af sagsmateriale, opfordringer, processkrifter og møder.

Ved [landsret]s dom af 29. november 2021 blev [ministerie]s påstande taget til følge. Landsretten fandt, at den reelle handelsværdi ved overdragelsen i december 2015 udgjorde 61.750.000 kr. svarende til overdragelsessummen i købsaftalen af 16. september 2015, og at det derfor var denne værdi, som skulle lægges til grund ved beregningen af gaveafgift.

[Indklagede] / [advokatvirksomhed A] anlagde herefter sager mod [Y] m.fl. vedrørende salærkravene opkrævet ved fakturaer af 24. juni 2021 og 14. oktober 2021. [Y] m.fl. anmodede om, at sagerne blev sambehandlet.

Henholdsvis den 16. og 20. december 2021 skrev [indklagede] meddelelser på minretssag i de fem sager. Han anførte bl.a.:

> ”Ved meddelelse af 7. december 2021 har de sagsøgte i ovenstående sager anmodet om, at sagerne sambehandles i medfør af retsplejelovens § 254, stk. 1. Retten har herefter fastsat frist til den 16. december 2021 for sagsøgers bemærkninger til meddelelsen af 7. december 2021.
>
> Sagsøger bemærker kort, at de sagsøgte er omfattet af [...] i boafgiftslovens § 22, og at betaling af udgifter til advokat konkret udgør en gave, som der skal svares afgift af. De sagsøgte er netop blevet dømt i [landsret] som havende unddraget gaveafgift mellem samme gaveafgiftskreds for et tocifret millionbeløb.

> Det er sagsøgers vurdering, at sagerne ikke bør sambehandles, idet en sambehandling vil vanskeliggøre [forvaltning]s muligheder for korrekt opgørelse og pålæg af gaveafgift, hvilket sagsøger ikke ønsker at medvirke til."

Den 24. januar 2022 skrev [indklagede] følgende meddelelse på minretssag i [...]s sag.

> "For så vidt angår de to spørgsmål, som sagsøgte rejser: 1) betaler én eller flere parter hinandens advokatudgifter, og 2) overstiger betalingerne den skattefri grænse, bemærkes særskilt følgende:
>
> Ad 1) Vi er bekendt med, at én eller flere parter betaler andres udgifter. Vores advokattavshedspligt forbyder os umiddelbart at redegøre mere uddybende herfor, men i første omgang kan sagsøgte enten give tilladelse til uddybning eller erklære sig enig i vores udtalelse.
>
> Ad 2) Vi er bekendt med, at der tidligere er sket maksimering af gave op til den skattefri grænse mellem parterne. Der henvises igen til advokattavshedspligten. For så vidt angår kontrolmuligheden, så må det være vanskeligt for [offentlig myndighed] at vurdere, hvor meget af en advokats salær for fem sambehandlede sager, der vedrører den ene skattepligtige i forhold til den anden."

Den 9. maj 2022 indstævnede [advokat B] på vegne af de [...] [advokatvirksomhed A]. Han nedlagde påstand om, at [advokatvirksomhed A] til hver af de fire sagsøgere skulle tilpligtes at betale 62.500 kr. inkl. moms, svarende til den manglende udbetalte omkostningsgodtgørelse.

Den 8. juni 2022 indgav [advokat B] på vegne af [Y] m.fl. en klage til Advokatnævnet over [indklagede]s adfærd.

Efter afslutning af skriftsvekslingen i klagesagen forelagte Advokatnævnets sekretariat den 9. september 2022 klagen for Advokatrådet, i medfør af § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Den 4. oktober 2022 meddelte Advokatrådet, at de ønskede at indtræde i

sagen mod [indklagede] med påstand om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed.

Sagsnr. 2022-3330
På vegne af sin klient, [bank], anmodede [indklagede] den 13. januar 2021 [offentlig myndighed] om aktindsigt. Af anmodningen fremgår bl.a.:

> "Jeg er advokat for [bank] og anmoder om aktindsigt i [...]s sag vedr. banken vedr. erstatningsansvar".

Aktindsigtsanmodningen blev behandlet i [offentlig myndighed]s enhed for [...], og [Z] medvirkede ved behandlingen heraf.

Under [offentlig myndighed]s behandling af aktindsigtsanmodningen blev sagsbehandlingstiden forlænget af flere omgange, herunder ved e-mails af 19. februar, 5. marts, 6. april og 4. maj 2021, der blev sendt af [Z]. Af begrundelsen for den forlængede sagsbehandlingstid fremgik bl.a., at [offentlig myndighed], forud for modtagelsen af [indklagede]s anmodning om aktindsigt, havde modtaget et stort antal aktindsigtsanmodninger, herunder anmodninger af kompleks karakter, som var under behandling. Forlængelsen af sagsbehandlingen blev yderligere begrundet med, at [indklagede]s anmodning om aktindsigt var af kompleks karakter, og at denne - på grund af dokumenternes omfang - forudsatte en tidskrævende gennemgang af disse, samt at [...], og eventuelt [...], skulle inddrages i sagen.

Den 4. maj 2021 klagede [indklagede] på vegne af [bank] over sagsbehandlingstiden til [myndighed].

Ved afgørelse af 22. juni 2021 konstaterede [myndighed], at [offentlig myndighed] ikke havde overholdt fristen for behandling af anmodningen om aktindsigt, og at der ikke sås at være oplyst om årsager, der med rette kunne begrunde en så væsentlig overskridelse af fristen.

Ved e-mails af 5. juli og 3. september 2021 orienterede [offentlig myndighed] ved [Z] på ny [indklagede] om, at sagsbehandlingstiden blev forlænget.

Den 1. oktober 2021 udtog [indklagede] på vegne af [bank] stævning mod [Z] personligt med angivelse af hendes privatadresse. [Indklagede] nedlagde på vegne af [bank] påstand om, at [Z] skulle tilpligtes at anerkende, at hun havde handlet erstatningspådragende over for sagsøger. Til støtte for påstanden anførte [indklagede], at [Z] havde

handlet ansvarspådragende ved ikke at respektere [myndighed]s afgørelse af 22. juni 2021, herunder ved ikke at leve op til sædvanlig god embedsmandsskik.

[Indklagede] fremsendte den 2. oktober 2021 en e-mail til [Z]s arbejdse-mail, i hvilken stævningen var vedhæftet. Han anførte bl.a.:

> ”Se venligst vedhæftede. Det burde være undgået.”

Ved svarskrift af 29. november 2021 nedlagde [advokat C] på vegne af [Z] principal påstand om afvisning, subsidiært frifindelse. Han anførte til støtte herfor, at [bank] ikke havde en retlig interesse i en pådømmelse af spørgsmålet om, hvorvidt [Z] var personligt erstatningsansvarlig for de handlinger, hun udførte på vegne af [offentlig myndighed], og at hun ikke var rette sagsøgte, idet søgsmålet måtte rettes mod [forvaltning] som den udøvende myndighed. Det blev endvidere gjort gældende, at søgsmålet hovedsageligt var chikanøst begrundet. [Z] anmodede om, at spørgsmålene om retlig interesse og rette sagsøgte skulle udskilles til særskilt forlods behandling, jf. retsplejelovens § 253, stk. 1.

[Offentlig myndighed] traf afgørelse om aktindsigt den 10. januar 2022.

Af [indklagede]s replik af 28. januar 2022 fremgår bl.a., at sagen alene omhandlede, om [Z] havde handlet culpøst, hvilket han fandt oplagt, og at hun åbenbart var rette sagsøgte. [Indklagede] anførte endvidere:

> "For god ordens skyld bemærkes, at sagsøger på ingen måde ønsker at chikanere sagsøgte, hvilket i øvrigt er en grov beskyldning og ej heller godtgjort. Særligt når det fremgår af betænkningen, at der skal påvises culpa vedrørende embedsmanden personligt.
>
> Hertil kommer, at sagsøger ikke ønsker at stævne unødvendigt, og såfremt sagen anlægges mod [offentlig myndighed] i stedet for [Z] som skadevolder, vil det som nævnt forudsættes, at det først afgøres, hvorvidt [Z] har handlet culpøst. Dette er udtryk for simpel procesøkonomi og 'et skridt ad gangen'.
>
> Sagsøger har dog intet imod at rette nærværende sag mod [offentlig myndighed] i stedet for [Z], såfremt sagsøger kan få en processuel erklæring om, at staten altid er rette sagsøgte i sager vedrørende statens erstatningsansvar, herunder at

> [offentlig myndighed] erklærer, at sagsøger ikke først behøver at få en afgørelse om, hvorvidt [Z] har handlet culpøst, ligesom sagsøger skal have mulighed for at kunne afhøre [Z]."

[Advokat C] afgav på vegne af [Z] duplik i sagen den 9. februar 2022, hvori det afslutningsvis blev bemærket, at [bank]s søgsmål mod hende […], hvorfor hun gerne så sagen afsluttet hurtigst muligt.

[Byret] besluttede den 21. marts 2022 at udskille spørgsmålene om retlig interesse og rette sagsøgte til særskilt forlods behandling og foreslog syv tidspunkter i juni måned til afholdelse af en delhovedforhandling i sagen.

Der blev den 23. marts 2022 afholdt telefonisk retsmøde, hvor berammelse af delhovedforhandling blev drøftet. Af retsbogen fremgår bl.a., at [indklagede] ikke ønskede sagen berammet til nogle af de tidspunkter i juni 2022, som retten havde tilbudt, og at han ikke ønskede at foreslå andre tidspunkter for en delhovedforhandling i juni måned. Herefter fastsatte [byret] tidspunktet for delhovedforhandlingen til den 8. juni 2022 og frist for parternes påstandsdokument senest 14 dage før delhovedforhandlingen.

Den 25. maj 2022 indleverede [indklagede] på vegne af [bank] ”Påstandsdokument/adcitationsstævning” til [byret], hvori [offentlig myndighed] blev adciteret. Han nedlagde to sideordnede principale påstande, herunder at rettens beslutning, som gengivet i retsbogen af 21. marts 2022, ikke var i overensstemmelse med retsstatsprincippet, og at retten skulle afgøre sagsøgers principale påstand før spørgsmålet om afvisning. Derudover nedlagde han en subsidiær påstand om, at [byret] ikke var en domstol i EU-charterets eller EMRKs forstand, og en mere subsidiær påstand om, at [offentlig myndighed] skulle tilpligtes at anerkende, at [offentlig myndighed] havde handlet erstatningspådragende over for sagsøger.

Sagen blev delhovedforhandlet den 8. juni 2022.

[Byret] afsagde dom i sagen den 17. juni 2022, hvorved sagen blev afvist. Af rettens begrundelse og resultat fremgår bl.a.:

> "Efter retsplejelovens § 357 skal et påstandsdokument bl.a. indeholde en parts påstande og anbringender, og påstandene skal kunne rettes mod modparten i sagen.
>
> Sagsøger oplyste under hovedforhandlingen, at påstandene

> er rettet mod retten og [offentlig myndighed] og ikke mod sagsøgte.
>
> [Z] er da heller ikke angivet som procespart i påstandsdokumentet, ligesom de nedlagte påstande ikke ses at kunne gøres gældende over for [Z].
>
> Da påstandsdokumentet herefter ikke ses at opfylde kravene til et påstandsdokument, tages sagsøgtes påstand om afvisning til følge, jf. retsplejelovens § 360, stk. 1, jf. § 357, stk. 1.
>
> Da de øvrige nedlagte påstande ikke er rettet mod en procespart i sagen, har retten herefter ikke fundet anledning til at tage stilling hertil og bemærker, at artikel 13 i EMRK ikke – som af [bank] anført – forpligter retten til at tage en tidligere afsagt beslutning under fornyet behandling."

Ved stævning af 30. juni 2022 genanlagde [indklagede] på vegne af [bank] sagen mod [Z] personligt, idet han samtidig udtog stævning mod [offentlig myndighed] og [byret]. Han nedlagde syv sideordnede påstande, herunder bl.a., at [offentlig myndighed] og/eller [Z] skulle tilpligtes at anerkende, at [offentlig myndighed] og/eller [Z] havde handlet erstatningspådragende over for sagsøger. Til støtte for påstandene gjorde [indklagede] samme anbringender gældende som i stævningen af 1. oktober 2021.

[Advokat C] afgav på vegne af [Z] svarskrift i sagen den 25. august 2022, hvor han nedlagde de samme påstande og gjorde de samme anbringender gældende som i svarskriftet af 29. november 2021.

Der blev afholdt forberedende møde i sagen den 22. september 2022.

Den 30. september 2022 indgav [advokat C] på vegne af [Z] og [offentlig myndighed]s en klage til Advokatnævnet over [indklagede]s adfærd.

Inden der var foretaget skriftveksling i sagen, forelagde Advokatnævnets sekretariat den 12. oktober 2022 klagen for Advokatrådet, i medfør af § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Den 14. oktober 2022 meddelte Advokatrådet, at de ønskede at indtræde

i sagen mod [indklagede] med påstand om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed.

Sagsnr. 2022-1355
[Indklagede] repræsenterede en klient i en konkurssag, som [myndighed] havde anlagt.

Sagen blev behandlet i [byret] den 9. november 2021, hvor skifteretten ved kendelse bestemte, at [indklagede]s klient skulle tages under konkursbehandling. Af retsbogsudskrift fremgår bl.a.:

> "Skifteretten bemærkede, at der den 22. oktober 2021 er skrevet til [indklagede] med fastholdelse af mødet i dag, samt anmodning om oplysning om, hvorvidt hele eller dele af kravet bestrides, samt på hvilken baggrund. Der er ikke modtaget svar derpå. Dette er helt uacceptabelt.
>
> *[…]*
>
> Skifteretten bemærkede, at [indklagede] gentagne gange afbrød skifteretten og mente sig berettiget til dette, idet han bad skifteretten "holde mund".
>
> *[…]*
>
> Efter gentagne afbrydelser bemærkede skifteretten, at hvis det fortsatte, måtte [indklagede] forlade retslokalet.
>
> *[…]*
>
> [Indklagede] anførte, at [myndighed] benytter sig af rockermetoder.
>
> *[…]*
>
> [Indklagede] oplyste, at han afleverede en stævning mod [offentlig myndighed] og [myndighed] indgivet til [byret] i går. Dette medfører, at den behandlende dommerfuldmægtig er inhabil og ikke selv kan træffe afgørelse om sin inhabilitet. Dette skete under henvisning til afgørelsen fra EMD Milonoff-dommen vedrørende spørgsmålet, om en dommer selv kan træffe afgørelse om egen inhabilitet, hvis indsigelsen er saglig.

*[….]*

[Indklagede]s anbringende om, at skifteretten skulle være inhabil i sagen på baggrund af en stævning indleveret til [byret] i går tilsidesættes, idet denne indsigelse først blev fremsat, da det var oplyst, at der ville blive afsagt kendelse om konkurs."

[Indklagede] kærede kendelsen om konkurs til [landsret]. Han nedlagde på vegne af sin klient påstand om, at sagen skulle hjemvises til fornyet behandling i skifteretten ved ny dommerfuldmægtig, at [myndighed] skulle betale erstatning med 214.800 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg, og at [myndighed] skulle betale godtgørelse for tort med 25.000 kr. med tillæg af procesrente. I brev af 5. december 2021 til landsretten anførte han bl.a.:

*"Anbringender*
*Inhabilitet*
Dommerfuldmægtig, [dommerfuldmægtig A], opførte sig partisk. Denne opførsel fører til, at hun er åbenbart inhabil. Vi foreslår bevisførelse vedrørende det passerede og dermed inhabiliteten. Hertil bemærkes, at referatet gengivet i retsbogen er både usandt og misvisende, hvilket blev påpeget allerede på skifteretsmødet.

Kærende ønskede at gennemgå alle gældsposter på mødet i skifteretten, jf. hertil retsbogen: "[Indklagede] ønskede sagen gennemgået, idet beløbet på 586.800,86 kr. er helt forkert," og "[indklagede] ønskede hele gældsoversigten gennemgået, idet der er helt klare fejl i de foreløbige fastsættelser." Kærende havde på skifteretsmødet medbragt en revisor, der kunne gennemgå alle posterne. Skifteretten afskar denne gennemgang. Vi fik således ikke lejlighed til at gennemgå tallene, hvilket både er usagligt, partisk og ansvarspådragende.

[Indklagede] blev gentagne gange afbrudt af dommerfuldmægtigen, hvilket [indklagede] bad dommerfuldmægtigen om at stoppe med. Han bad ikke dommerfuldmægtigen om at "holde mund". Referatet gengivet i retsbogen er således forkert.

*[…]*

Dommerfuldmægtigens sprogbrug indikerer tydeligt, at der foreligger inhabilitet, ligesom der er blevet tilført sætninger til retsbogen efterfølgende. Både sprogbrug og efterfølgende tilførsler til retsbogen er udtryk for inhabilitet.

Brug af sætningen "det er helt uacceptabelt" er udtryk for inhabilitet. Sætningen var ikke medtaget i det referat, som dommerfuldmægtigen læste op på retsmødet, hvilket understøtter synspunktet om inhabilitet.

Det samme gælder understregningen i følgende passus:

> "Det blev af [myndighed] oplyst, at der i går var telefonisk kontakt til både [indklagede] og [advokatfuldmægtig ...], og det blev i denne samtale oplyst, at der erkendes at skyldes mellem 230.000 kr. og 150.000 kr., hvilket beløb ikke kunne betales," (min understregning)

Det understregne blev ikke læst op på retsmødet. Heller ikke det anførte om at "holde mund" og at "[indklagede] har masser af penge", blev læst op, hvilket alt sammen tyder på efterrationaliseringer og inhabilitet.

Det fremgår af retsbogen, at dekretet blev afsagt kl. 10:14 (nederst side 3), men ifølge retsbogen blev retten sat kl. 10:14. Derudover fremgår det af det passerede i retsbogen, at der var så mange spørgsmål før kendelsen, at der ikke kan være afsagt dekret allerede kl. 10:14. Enten blev der afsagt dekret kl. 10:14 — og så blev dekretet afsagt på et ufuldstændigt grundlag - eller også blev dekretet afsagt efter kl. 10:14, og dermed er retsbogen forkert. Retsmødet varede indtil kl. 11, hvor retten måtte afslutte retsmødet, da et andet møde var berammet. Ca. kl. 10:50 spurgte [myndighed]s advokat om "dekretet er afsagt?". Dette indikerer klart, at der ikke blev afsagt dekret kl. 10:14.

Grunden til, at tidspunktet for dekretet er vigtigt er, at dommerfuldmægtigen påstår, at […] stævning af [offentlig myndighed] og [myndighed], som blev indleveret til [byret] den 8. november 2021, først blev fremlagt efter dekretet var afsagt. Der er tale om en åbenbar efterrationalisering fra dommerfuldmægtigens side, da stævningen blev fremlagt, før

> oplysningerne om fx medielicens og grøn ejerafgift blev nævnt. Dette bekræfter, at der er tale om en efterrationalisering ved indførsler i retsbogen. Endvidere konfererede dommerfuldmægtigen med indkærede bag om ryggen på kærende.
>
> Da dommerfuldmægtigen af ovennævnte grunde må anses for at være inhabil, har kærende nedlagt påstand om hjemvisning."

Den 7. december 2021 indgav [indklagede] en klage over dommerfuldmægtig [dommerfuldmægtig A] til [...], jf. retsplejelovens § 49, stk. 1. Han anførte bl.a.:

> "Dommerfuldmægtigen har under et møde i skifteretten den 9. november 2021 fremsat upassende og krænkende kommentarer om mit personlige virke som advokat. Det er min opfattelse, at dommerfuldmægtigens ageren på mødet ikke er foreneligt med dommerhvervet, og at dette som minimum bør føre til misbilligelse af dommerfuldmægtigen, jf. nærmere nedenfor.
>
> *[…]*
>
> De forhold, som efter min vurdering skal føre til misbilligelse, er:
>
> - at dommerfuldmægtigens tone var partisk og fjendtlig allerede fra starten af mødet,
> - at dommerfuldmægtigen gentagne gange afbrød mig på retsmødet,
> - at dommerfuldmægtigen konfererede med modparten og dennes advokat om mit personlige virke som advokat,
> - at dommerfuldmægtigen har citeret mine udtalelser på retsmødet forkert i retsbogen og
> - at dommerfuldmægtigen har foretaget flere åbenbare efterrationaliseringer."

Dommerfuldmægtig [dommerfuldmægtig B], der overværede retsmødet i uddannelsesøjemed, og dommerfuldmægtig [dommerfuldmægtig A] udarbejdede henholdsvis den 10. og 13. december 2021 notater, hvori de redegjorde for deres opfattelse af det passerede på retsmødet den 9. november 2023.

Ved kendelse af 7. januar 2022 stadfæstede [landsret] skifterettens kendelse af 9. november 2021. Landsretten fandt bl.a., at der ikke på grundlag af det anførte vedrørende retsmødet den 9. november 2021 forelå omstændigheder, som var egnede til at rejse tvivl om dommerfuldmægtig [dommerfuldmægtig A]s fuldstændige upartiskhed, jf. retsplejelovens § 60 og 61. Landsretten fandt endvidere, at påstandene om betaling af erstatning og godtgørelse ikke kunne tages under påkendelse, idet der ikke forelå en afgørelse, der kunne gøres til genstand for kære.

Ved dom af 7. marts 2022 afsagt af [...] blev [indklagede]s klage over dommerfuldmægtig [dommerfuldmægtig A] afvist. En del af klagen blev afvist fordi, at denne faldt uden for [...]s kompetence, og [...] fandt efter gennemgang af sagen i øvrigt ikke grundlag for at antage, at dommerfuldmægtig [dommerfuldmægtig A] under udøvelsen af sin embedsvirksomhed havde udvist usømmeligt eller utilbørligt forhold.

[Indklagede] kærede den 21. marts 2022 [...]s dom af 7. marts 2022 til Højesteret.

Den 5. april 2022 indgav [byret] ved retspræsident [dommer A] en klage over [indklagede]s adfærd til Advokatnævnet.

Efter afslutning af skriftvekslingen i klagesagen forelagde Advokatnævnets sekretariat den 28. november 2022 klagen for Advokatrådet, i medfør af § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Den 7. december 2022 meddelte Advokatrådet, at de ønskede at indtræde i sagen mod [indklagede] med påstand om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed.

**Parternes påstande og anbringender:**
**Advokatrådet:**
Advokatrådet har nedlagt påstand om, at [indklagede] midlertidigt frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed under Advokatnævnets behandling af sagsnr. 2022-2401, 2022-2056, 2022-3330 og 2022-1355, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5.

Advokatrådet har til støtte herfor særligt gjort gældende, at der henset til det nære tidsmæssige forløb mellem klagerne samt klagernes karakter

og indhold, der viser en gennemgående uacceptabel adfærd fra [indklagede]s side, herunder med klientskade til følge, konkret foreligger sådanne særlige omstændigheder, at der er grundlag for anvendelse af en midlertidig frakendelse under Advokatnævnets behandling af sagerne.

Efter Advokatrådets opfattelse er der tale om en lang række til dels grove og løbende overtrædelser af advokatpligterne, der bl.a. vedrører sletning af sagsdokumenter, manglende medvirken til tilsyn, grundløse retsskridt, manglende klientvaretagelse, og manglende respekt for professionelle aktører, herunder domstolene som institution.

Advokatrådet finder, at de indbragte forhold, herunder senest forhold 4 i sagsnr. 2022-2401, viser, at [indklagede]s adfærd er til fare (også økonomisk) for både nuværende og fremtidige klienter. Advokatrådet finder endvidere, at karakteren af forholdene i sagsnr. 2022-2401, sammenholdt med de øvrige tre sager, viser, at mindre indgribende midler ikke findes egnet til at afværge den fare, der består for, at [indklagede] på ny groft vil overtræde sine pligter som advokat.

Det er således Advokatrådets vurdering, at det er forbundet med en direkte og overhængende fare for, at [indklagede] groft eller gentagent vil overtræde sine pligter som advokat, hvis han fortsætter med at virke som advokat, mens Advokatnævnets afgørelse om frakendelse afventes.

**Indklagede:**
[Indklagede]s forsvarer, [forsvarer] har påstået frifindelse for Advokatrådets påstand om midlertidig frakendelse, idet det særligt er gjort gældende, at betingelserne herfor ikke er opfyldt.

[Forsvarer] har til støtte herfor særligt henvist til pkt. 4.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag LFF 2018-10-03 nr. 18 om muligheden for midlertidig frakendelse under nævnsbehandlingen, at Justitsministeriet i 2007 udtalte at,

> "det ikke ville være hensigtsmæssigt at give Advokatnævnet adgang til midlertidigt at frakende advokaten retten til at udøve advokatvirksomhed, da en så indgribende afgørelse af hensyn til advokatens retssikkerhed burde hvile på et meget veloplyst grundlag, hvilket kan tage tid at fremskaffe".

I stedet blev der indført mulighed for et særligt kollegialt tilsyn, der efterfølgende vurderedes ikke at være tilstrækkeligt, hvorfor Justitsministeriet tilsluttede sig 2018 forslaget om midlertidig frakendelse.

Det bemærkes endvidere, at midlertidig frakendelse

> "kun bringes i anvendelse under særlige omstændigheder, hvor det er forbundet med en direkte, overhængende fare for klienternes midler eller overtrædelse af advokatreglerne i øvrigt, at advokaten forsætter med at fungere som advokat under sagens behandling, og hvor denne fare ikke kan afhjælpes på anden måde."

Som eksempel herpå gives, hvor Advokatnævnet tidligere har truffet afgørelse om misbrug af klientmidler, manglende overholdelse af klientkontovedtægten, eller tidligere har truffet afgørelse om, at den pågældende advokat ikke har overholdt reglerne om ansvarsforsikring og garanti.

Af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser (til § 1, nr. 10) fremgår,

- at den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 147 c, stk. 5, vil give Advokatnævnet mulighed for under nævnets behandling af en sag om frakendelse i medfør af § 147, stk. 3, efter stk. 8, midlertidigt at frakende advokaten retten til at udføre sager, hvis der er overhængende fare for at advokaten under sagens behandling eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter som advokat, samt
- at formålet med indførelsen af muligheden for midlertidig frakendelse under sagsbehandlingen er at kunne reagere hurtigt i tilfælde, hvor der er overhængende risiko for, at den pågældende under sagens behandling eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter som advokat eller de regler, der regulerer advokathvervet.

Sagsnr. 2022-2401, forhold 1, omhandler en tvist opstået mellem to advokater i forbindelse med opløsningen af en fælles advokatvirksomhed i begyndelsen af 2021, og [indklagede] blev pålagt en bøde på 20.000 kr. for at have tilsidesat god advokatskik. [Indklagede] har ikke herved disponeret på en måde, der skabte overhængende fare for hans klienter, hvilket bødesanktionen også afspejler. Forhold 2 og 3 omhandler et fremmøde i [byret] og undladelse af at afgive et svar. Forhold 4 udspringer af en retssag om en udenlandsk enheds ret til at få refunderet tilbageholdt udbytteskat for årene 2002 - 2007. Allerede fordi det var udsigtsløst, at [indklagede]s klient ville få medhold i [...] — efter Højesterets dom — led [indklagede]s klient ikke noget tab ved frafald af de oprindeligt nedlagte påstande, ligesom han havde mandat til at ændre de nedlagte påstande og fremføre nye anbringender vedrørende spørgsmålet om habilitet.

Sag 2022-2056 omhandler spørgsmål om modregning i oktober 2021, tilbageholdsret, smøl og afkrydsning i et ansøgningsskema om omkostningsgodtgørelse indleveret i august 2020 m.m., og klienten gav, som anført i svarskriftet, udtrykkeligt [indklagede] forudgående instruks om at anmode [offentlig myndighed] om at beløbene skulle overføres til ham. Omkostningsbeløbene udgjorde 4 x kr. 62.500.

Sag 2022-3330 drejer sig om et søgsmål anlagt første gang den 1. oktober 2021 mod en medarbejder i [myndighed], der ifølge [offentlig myndighed] havde udvist langsommelig sagsbehandling af en aktindsigtsanmodning uden oplyste årsager, der kunne begrunde dette. Der er ikke i denne sag nogen dispositioner, der skabte overhængende fare for [indklagede]s klient.

Sag 2022-1355 omhandler en ytring over for en dommerfuldmægtig og et anvendt tillægsord over for [myndighed] i november 2021. Der er ikke i denne sag nogen dispositioner, der skabte overhængende fare for [indklagede]s klient.

[Forsvarer] har anført bl.a., at de omhandlede sager overordnet kan opdeles i to kategorier. Den ene er dispositioner, der udspringer af forhold direkte mellem [indklagede] og hans klienter, og den anden er adfærd i forhold til øvrige aktører. Det er alene sag 2022-2056, hvor der er konflikt mellem [indklagede] og en klient. De resterende tre sager angår ikke det direkte klientforhold, idet det som anført ovenfor ikke kan lægges til grund, at indklagede i sag 2022-2401, forhold 4, har handlet i strid med klientens interesser, herunder påført klienten et tab, der ikke allerede var lidt grundet bevisets stilling sammenholdt med Højesterets praksis.

[Forsvarer] har endvidere anført, at dispositionerne i sagerne med få undtagelser (herunder forhold 4 i sag 2022-2401) ligger år tilbage.

**Tidligere sanktioner:**
[Indklagede] er ved følgende tre kendelser pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik:

Ved Advokatnævnets kendelse af 22. december 2021 (sagsnr. 2021-1127) blev [indklagede] pålagt en bøde på 10.000 kr. for at have tilsidesat god advokatskik ved at rette henvendelse til en person/selskab, der allerede var repræsenteret af advokat, med henblik på at forsøge at få klienterne til at skifte til [indklagede].

Ved Advokatnævnets kendelse af 22. december 2021 (sagsnr. 2021-1128) blev [indklagede] pålagt en bøde på 10.000 kr. for at have tilsidesat god advokatskik ved at rette henvendelse til en person, der allerede var repræsenteret af advokat, med henblik på at forsøge at få klienterne til at skifte til [indklagede].

Ved Advokatnævnets kendelse af 22. december 2021 (sagsnr. 2021-1188) blev [indklagede] pålagt en bøde på 20.000 kr. for groft at have tilsidesat god advokatskik ved ikke at efterkomme [landsret]s kendelse af 10. maj 2021, hvorefter han uberettiget tilbageholdt sin tidligere kompagnon, [advokat A]s klientoplysninger og sagsdokumenter. Advokatnævnet fandt, at det var en skærpende omstændighed, at [advokat A] var nødt til at indlede en fogedsag ved [byret] med henblik på effektuering af [landsret]s kendelse af 10. maj 2021. Endvidere fandt Advokatnævnet, at det var en skærpende omstændighed, at [indklagede] trods fogedsagen, og trods han var bekendt med, at [advokat A] ikke på anden måde kunne tilgå oplysninger til brug for varetagelsen af sine klienters sager, fortsat ikke medvirkede til udlevering af klientoplysninger og data.

[Indklagede] har indbragt de tre kendelser for retten. Sagerne er berammet til hovedforhandling den 24. og 25. april 2024 i [byret].

**Advokatnævnets behandling:**
Afgørelsen om midlertidig frakendelse har været behandlet på et møde i en afdeling af Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer, jf. § 25, stk. 8, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

[Indklagede]s anmodning til Advokatnævnet om aktindsigt blev den 9. juni 2023 imødekommet i muligt omfang, idet dele af anmodningen fremstod uklar. Ved e-mail af 19. juni 2023 til Advokatnævnet har [indklagede] anført bl.a., at han "henviser til seneste to afslag på aktindsigt, der i fredags er indbragt for domstolene, hvorfor forholdet er omfattet af forvaltningslovens § 16, stk. 4." Allerede da anmodningen om aktindsigt ses behandlet og imødekommet i muligt omfang, kan henvendelsen af 19. juni 2023 ikke føre til en udsættelse af afgørelsen i nærværende sag.

## Nævnets afgørelse og begrundelse:
Det følger af retsplejelovens § 147 c, stk. 5, at Advokatnævnet under

behandlingen af en sag efter retsplejelovens § 147 c, stk. 8, midlertidigt kan frakende en advokat retten til at udøve advokatvirksomhed, hvis Advokatnævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 8, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at advokaten under sagens behandling groft eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter som advokat.

Ifølge forarbejderne til bestemmelsen forudsættes, at midlertidig frakendelse kun bringes i anvendelse under særlige omstændigheder, hvor det er forbundet med en direkte, overhængende fare for klienternes midler eller overtrædelse af advokatreglerne i øvrigt, at advokaten fortsætter med at fungere som advokat under sagens behandling, og hvor denne fare ikke kan afhjælpes på anden måde.

Der er for Advokatnævnet forelagt i alt fire sager, hvori der er oplysninger om en lang række forhold, som efter Advokatnævnets opfattelse viser en adfærd, der er i strid med god advokatskik, herunder også grove tilsidesættelser. Der er i de fremlagte sager oplysninger, som med den fornødne sikkerhed indikerer, at [indklagede] bl.a. har slettet sagsakter, at han ikke har medvirket til Advokatrådets tilsynsvirksomhed, uagtet at han som advokat har en ubetinget pligt hertil, at han på eget initiativ har foretaget grundløse retsskridt, at han i flere tilfælde har undladt at varetage sine klienters interesser på behørig vis, og at han ikke udviser den respekt for særligt domstolene, som kan forventes af en advokat.

I sagsnr. 2022-2056 er der yderligere tale om, at [indklagede] tilbageholder omkostningsgodtgørelse, som hans tidligere klienter ses at have ret til at få udbetalt, og at det dermed ikke kan udelukkes, at der er fare for disse klienters midler. I sagsnr. 2022-2401, hvor [indklagede] bl.a. ses at have slettet sagsdokumenter, og hvor han har undladt at varetage sine klienters interesser, er der tilmed risiko for, at både hans egne og andre klienter lider retstab og økonomiske tab, som følge af [indklagede]s handlinger.

Advokatnævnet skønner på baggrund af sagernes omfang og karakter, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for at frakende [indklagede] retten til at drive advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, er opfyldt.

Advokatnævnet finder, at sagernes samlede omstændigheder, herunder karakteren af [indklagede]s handlemåde og klientvaretagelse, medfører, at der er en vis risiko for, at [indklagede] under frakendelsessagens behandling fortsat vil overtræde god advokatskik.

Efter en konkret vurdering finder Advokatnævnet imidlertid, at der ikke er et fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at der er en sådan overhængende fare for, at [indklagede] under sagens behandling groft eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter som advokat, at betingelserne for midlertidig frakendelse er til stede.

Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at flere af de forhold, der er til bedømmelse, ligger år tilbage i tid, og at der kun i mindre omfang ses at være fare for klienters midler. Det er også indgået i Advokatnævnets vurdering, at den endelige frakendelsessag, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, er berammet til behandling på møde den 26. oktober 2023.

På den baggrund finder Advokatnævnet, at det ikke er fuldt tilstrækkeligt godtgjort, at der for nu er grundlag for midlertidigt at frakende [indklagede] retten til at udøve advokatvirksomhed under sagens behandling, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5.

Advokatrådets påstand om midlertidig frakendelse tages derfor ikke til følge.

Advokatnævnet tager stilling til, hvorvidt [indklagede] skal pålægges at betale omkostningerne til den udpegede forsvarer i forbindelse med afgørelsen i frakendelsessagen.

**Herefter bestemmes:**
Advokatrådets påstand om, at [indklagede] under Advokatnævnets behandling af sagen frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed midlertidigt tages ikke til følge."

**Supplerende sagsfremstilling:**

Efter Advokatnævnets kendelse af 19. juni 2023 har Advokatrådet suppleret sagsnr. 2022-2401 med forhold 5 og 6, ligesom Advokatrådet er indtrådt i sagerne 2023-1528 og 2023-1529.

**Sagsnr. 2022-2401**

Forhold 5 og 6

[Forsikringsselskab] orienterede ved e-mail af 6. juni 2023 Advokatrådets sekretariat om, at [indklagede] havde opsagt sin ansvarsforsikring og garanti pr. 1.

juli 2023.

Samme dag anmodede Advokatrådets sekretariatet [indklagede] om hurtigst muligt at oplyse, hvor han havde tegnet forsikring og garanti efter den 1. juli 2023 samt fremsende dokumentation herfor. Den 20. juni 2023 rykkede sekretariatet for svar, og [indklagede] fik en frist til den 28. juni 2023 til at fremkomme med de efterspurgte oplysninger.

I perioden fra den 27. juni til den 14. juli 2023 pågik en e-mailkorrespondance mellem Advokatrådets sekretariat og [indklagede], som anførte bl.a., at [forsikringsselskab]s oplysninger var svigagtige, og han efterspurgte hjemmelsgrundlaget for kravet om forsikrings- og garantistillelse. Hertil henviste Advokatrådets sekretariat til vedtægten for Det Danske Advokatsamfund §§ 61 og 62, herunder at vedtægten var godkendt af Justitsministeriet i henhold til retsplejelovens § 143, stk. 10.

Den 1. juli 2023 skrev [indklagede] bl.a.:

> "Jeg kan konstatere, at [forsikringsselskab] ikke taler sandt, og jeg er nu i dialog med [forsikringsselskab] om dette forhold.
>
> I relation til din uddybning vedrørende Advokatsamfundets vedtægt har jeg forstået det som, at hjemmelsgrundlaget for krav om forsikring er retsplejelovens § 143, stk. 10.
>
> Ved gennemlæsning af denne hjemmel kan jeg imidlertid ikke se, at den omfatter bemyndigelse til at udstede regler om sikkerhed mod økonomisk ansvar, som kan pådrages under udøvelse af advokatvirksomhed. Jeg er derfor af den opfattelse, at der ikke er hjemmel til at kræve forsikring i Justitsministeriets godkendte vedtægt/bekendtgørelse. Jeg beder derfor Advokatsamfundet erstatte mig den forsikringssum, jeg har betalt de sidste tre år, det er ca. 300.000 kr. med rente fra om 30 dage. Pengene kan indbetales på min nemkonto, tak."

Advokatrådets sekretariat rykkede ved e-mail af 4. juli 2023 [indklagede] for oplysninger om, hvor han havde tegnet forsikring og garanti og meddelte en ny frist til den 7. juli 2023. Sekretariatet gentog hjemmelsgrundlaget og henviste samtidig til [landsret]s dom af 24. maj 2016. Slutteligt blev [indklagede] orienteret om, at han

måtte forvente at blive indbragt for Advokatnævnet for tilsidesættelse af sine advokatpligter, såfremt han fortsatte som advokat uden advokatansvarsforsikring og garanti.

Ved e-mail af 10. juli 2023 svarede [indklagede] bl.a., at han ikke fandt, at [landsret] havde taget stilling til det rejste juridiske spørgsmål og anmodede om en redegørelse for, hvorvidt spørgsmålet om hjemmel havde været rejst tidligere. Derudover anførte han:

> "Som nævnt er [forsikringsselskab]s udmelding overfor jer ikke korrekt. Jeg beder jer derfor kontakte [forsikringsselskab] og få dem til at bekræfte følgende: "Kan [forsikringsselskab] bekræfte, at det anførte i mail af 6. juni 2023 er i overensstemmelse med sandheden."
>
> Jeg beder dig oplyse, om I vil tilbagebetale erstatningen frivilligt."

På den baggrund rettede Advokatrådets sekretariat den 12. juli 2023 henvendelse til [forsikringsselskab], som blev anmodet om at oplyse bl.a., om [indklagede]s advokatansvarsforsikring og garanti var endegyldigt ophørt og i givet fald fra hvilken dato.

Som svar på ovenstående oplyste [forsikringsselskab] den 13. juli 2023 til Advokatrådets sekretariat:

> "Vi holder fast i vores opsigelse af kunden, og anser ikke kunden som værende forsikret for advokatansvar i [forsikringsselskab] pr. 1.7.2023."

Advokatrådets sekretariat fremsendte den 14. juli 2023 [forsikringsselskab]s svar til [indklagede], som blev meddelt en sidste frist til den 21. juli 2023 til at oplyse og fremsende dokumentation for, hvor han havde tegnet advokatansvarsforsikring og garanti fra den 1. juli 2023. Han blev ligeledes på ny orienteret om, at han måtte forvente at blive indbragt for Advokatnævnet, såfremt han fortsatte som advokat uden behørig advokatansvarsforsikring og garanti.

Advokatrådet har oplyst, at sekretariatet ikke efterfølgende har modtaget svar fra

[indklagede], ligesom sekretariatet ikke har modtaget oplysninger fra et forsikringsselskab om, at [indklagede] har tegnet behørig ansvarsforsikring og stillet garanti hos dem. [Indklagede] har således været uden ansvarsforsikring og garanti siden den 1. juli 2023.

**Sagsnr. 2023-1528 og 2023-1529**

I forbindelse med opløsning af [...], CVR-nr. [...], opstod en række uenigheder mellem [indklagede] og [advokat A]. Ifølge det centrale virksomhedsregister ophørte selskabet den 16. februar 2021.

I den forbindelse havde Advokatrådets sekretariat ved brev af 22. februar 2021 anmodet begge parter om straks at iværksætte foranstaltninger, der sikrede, at klienternes interesser blev varetaget behørigt, således at klienterne ikke led retstab.

Der henvises i øvrigt til sagsfremstillingen i Advokatnævnets kendelse af 19. juni 2023, sagsnr. 2022-2401, forhold 1, som er gengivet ovenfor.

[Advokat A] har oplyst, at han primo marts 2021 flyttede de klientmidler, som tilhørte hans klienter, til en ny klientkonto i sin nye advokatvirksomhed, og at det var hans opfattelse, at han herved handlede korrekt og som foreskrevet af Advokatrådets sekretariat.

Ved stævning af 16. august 2021 anlagde "[advokatvirksomhed A] I/S v/ [indklagede]" sag mod [advokat A] ved [byret] ([...]). Sagen blev anlagt under CVR-nr. [...]. [advokatvirksomhed A]s I/S v/ [indklagede] nedlagde påstand om, at [advokat A] skulle tilpligtes at betale en bøde efter rettens skøn. Til støtte for påstanden blev det bl.a. gjort gældende, at [advokat A] ulovligt havde taget sig selv til rette og herved overtrådt straffelovens § 294, og at han på utilbørlig måde havde anvendt egenmagt ved at overføre klientkontomidler fra [...]s klientkonto til sin egen klientkonto i det af ham nyetablerede advokatfirma.

I forbindelse med en tvist mellem [indklagede] og [advokat A] om bl.a. udlevering af klientdata fremsendte [indklagede] e-mail af 16. august 2021 til Procesbevillingsnævnet, hvori han anførte bl.a.:

> "Jeg kan oplyse, at [advokat A] er strafferetligt tiltalt for hævninger på

> klientkontoen for over 1,7 mio. kr., hvorfor jeg heller ikke vil gå indgående ind i [advokat A]s forhold til sandheden."

Endvidere fremsendte [indklagede] den 15. september 2021 en e-mail til Fogedretten i [byret], hvor han om [advokat A] anførte bl.a.:

> "Manden er kriminel
>
> […]
>
> Fogedretten har selv modtaget dokumentation for, at han har brudt brevhemmeligheden. Endda mellem advokater. Det er hamrende strafbart. Manden er også strafferetligt tiltalt. Vi bør alle holde os på armslængde af ham, også retten. Ingen af os skulle nødig medvirke til de strafbare handlinger."

[Advokat A] blev bekendt med stævningen af 16. august 2021 ved [byret]s velkomstbrev af 26. oktober 2021.

Ved e-mails af 1. og 3. november 2021 til [byret] gjorde [advokat A] gældende, at søgsmålet anlagt den 16. august 2021 af "[advokatvirksomhed A]s I/S" skulle afvises af retten. Han anførte til støtte herfor bl.a., at I/S'et med CVR. nr. [...] var opløst, hvorfor I/S'et og dermed sagsøger ikke længere bestod, at [advokatvirksomhed A]s I/S kun havde én interessent, nemlig [indklagede] – hvorfor I/S'et var en nullitet, at I/S'et, som [advokat A] og [indklagede] etablerede i 2020, og som de hver ejede 50 % af, ingen retlig interesse havde i at sagsøge [advokat A], samt at [byret] ikke var rette værneting, idet [advokat A] var bosiddende i [...]. [Advokat A] blev af [byret] opfordret til at kvittere for stævningen samt til at gøre sine synspunkter gældende via domstolenes sagsportal.

I en e-mail af 11. januar 2022 til [byret] skrev [advokat A], at han netop havde deltaget i et forberedende telefonisk retsmøde (i en anden sag), hvor [indklagede] flere gange havde udtalt, at [advokat A] var "strafferetligt tiltalt". [Advokat A] anførte, at dette var forkert, og han bad dommeren notere i retsbogen fra retsmødet, at [indklagede]s flere gange fremkom med nævnte udsagn.

Den 22. juli 2022 modtog [advokat A] et (nyt) velkomstbrev fra [byret]. Det fremgik bl.a., at [byret] havde modtaget en stævning under samme sagsnr. hos retten ([...]),

hvor sagsøger var ændret til "[...].”

Af [byret]s retsbog af 18. november 2022 fremgår bl.a.:

> "Retten bemærker, at der ved automatisk indhentning af oplysninger fra offentlige registre til Domstolenes sagsportal er sket en ændring af sagsøgerens betegnelse fra oprindeligt [advokatvirksomhed A]s I/S til [...] med samme cvr.-nr. Det fremgår ikke af rettens sagsbehandlingssystem, hvornår denne ændring nærmere har fundet sted. Retten har ikke herved taget stilling til ændringen.
>
> Sagsøgeren har i brev af 4. oktober 2021 med hensyn til spørgsmålet om sagsøgerens identitet gjort gældende blandt andet, at det rettelig er ”[advokatvirksomhed A]s I/S v. [indklagede]”, der har indgivet stævningen, hvilket efter ”sædvanlig fremgangsmåde” betyder, at både [advokatvirksomhed A]s I/S og [indklagede] er sagsøgere.
>
> *[…]*
>
> Retten skal herved meddele sagsøgeren frist til den 5. december 2022 til yderligere bemærkninger til spørgsmålet om sagsøgerens rette identitet. Herunder ønskes det oplyst, om sagsøgeren har en anmodning om at ændre partsbetegnelsen fra den i stævningen angivne sagsøger ”[advokatvirksomhed A]s I/S” til den betegnelse, der er anvendt i dokumentet med supplerende sagsoplysninger betegnet ”stævning”, ”[advokatvirksomhed A]s I/S v. [indklagede]” eller eventuelt bare til [indklagede]. Det bemærkes, at retten ikke ”kan garantere, at [indklagede] kan indtale et erstatningskrav personligt mod [advokat A] i nærværende sag uden at overtræde klientkontovedtægten samt være straffri”.
>
> Retten skal inden for samme frist anmode om sagsøgerens bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt [advokatvirksomhed A]s I/S er proceshabil eller ophørt. Herunder ønskes en konkret henvisning til den ”faste praksis”, der påberåbes til støtte for, at [advokatvirksomhed A]s I/S kan fortsætte som enkeltmandsvirksomhed.
>
> Endelig skal retten inden for samme frist anmode sagsøgeren om at redegøre for, hvorvidt den yderligere påstand om overtrædelse af straffelovens § 263 er undergivet privat påtale fra [advokatvirksomhed A]s I/S."

Ved brev af 15. december 2022 til [byret] ændrede [indklagede] partsbetegnelsen til "[advokatvirksomhed A] v. [indklagede]". Han anførte endvidere, at [advokatvirksomhed A] havde videreført I/S'et, hvorfor der kunne ske videreførelse af sagen som ved fusion eller ved død, og at [advokatvirksomhed A] I/S' private påtaleret også var overtaget af [advokatvirksomhed A] v. [indklagede].

Den 6. april 2023 indgav sagsøger, som blev angivet til "[advokatvirksomhed A] I/S," processkrift vedrørende proceshabilitet. Af processkriftet fremgår bl.a.:

> "Vi har modtaget aktindsigt fra [offentlig myndighed] og [offentlig myndighed] vedrørende nedlukningen af [advokatvirksomhed A] I/S, som vedlægges som bilag 8-11.
>
> Det fremgår heraf, at [advokat A] – der netop er taget i at afgive falsk forklaring ved [byret] i en anden sag vedrørende forhold med stor betydning for [landsret] – har skrevet til [offentlig myndighed] 11. november 2021 uden den anden medinteressents vidende og meddelt [offentlig myndighed] oplysninger, der mod bedre vidende ikke er korrekte, herunder at I/S'er opløst, samt at I/S'et udførte svigagtige handlinger.
> Det fremgår endvidere af korrespondancen, at [advokat A] underskriver en blanket, hvor han angiver at kunne repræsentere I/S'et egenhændigt i forbindelse med opløsning. Dette strider både imod selskabsretten og vedtægterne. Det fremgår af blanketten, at underskriver "erklærer", at oplysningerne er korrekte. Denne sandhedserklæring er underlagt strafansvar, hvorfor sagsøgte har begået endnu en strafbar handling, hvorefter han herefter må betegnes som serieforbryder.
>
> Det er ejendommeligt, at [byret] medvirker til, at serieforbryderen unddrager sig straffeansvar i nærværende sag, samt selv overtræder kravet om "rimelig tid" i EMRK artikel 6."

Den 25. april 2023 indgav [advokat A] klage til Advokatnævnet over [indklagede]s adfærd.

Den 3. maj 2023 forelagde Advokatnævnets sekretariat klagen for Advokatrådet, i medfør af § 16, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Den 6. juni 2023 meddelte Advokatrådet, at de ønskede at indtræde i sagerne mod [indklagede] med påstand om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed.

Advokatrådet har til sagen fremlagt retsbog af 21. juni 2023 fra [byret], hvoraf det fremgår, at retten besluttede at afvise sagen ([...]), idet [advokatvirksomhed A]s I/S savnede den fornødne partsevne til at optræde som sagsøger i en retssag. Af retsbogen fremgår bl.a.:

> "[Indklagede] har anmodet om, at partsbetegnelsen for sagsøgeren ændres fra "[advokatvirksomhed A]s I/S" til "[advokatvirksomhed A]s v. [indklagede]".
>
> Retten afsagde
>
> ***KENDELSE***
>
> Denne sag er anlagt den 16. august 2021 af [advokatvirksomhed A]s I/S, cvr.nr [...], mod [advokat A].
>
> Det fremgår imidlertid af cvr-registeret, at [advokatvirksomhed A]s I/S var ophørt den 16. februar 2021, hvilket er 6 måneder forud for sagens anlæg.
>
> Retten lægger på baggrund af registreringen om ophør til grund, at [advokatvirksomhed A]s I/S er ophørt med at have partsevne pr. den 16. februar 2021.
>
> En berigtigelse af partsbetegnelsen for sagsøgeren, som [indklagede] har anmodet om, vil indebære, at sagsøgeren skifter identitet.
>
> Retten finder, at en sådan ændring ligger ud over, hvad der uden samtykke fra modparten kan afhjælpes i medfør af retsplejelovens § 349, stk. 2, jf. § 348, og sagens omstændigheder i øvrigt taler heller ikke for at tillade ændringen. Der er herefter ikke grundlag for at imødekomme anmodningen fra [indklagede].
>
> Det, som [indklagede] i øvrigt har anført om fejl hos [offentlig myndighed] og ukorrekte oplysninger hos [offentlig myndighed], sagsbehandlingsfejl samt praksis vedrørende videreførelse af sager ved fusion og dødsboer, kan ikke føre til et andet resultat.

THI BESTEMMES:

Det tillades ikke at ændre identiteten på sagsøgeren fra ”[advokatvirksomhed A]s I/S” til ”[advokatvirksomhed A]s v. [indklagede]”.

**Parternes påstande og anbringender:**

**Advokatrådet:**

Advokatrådet har til støtte for påstanden om, at [indklagede] midlertidigt frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed under Advokatnævnets behandling af ovenstående sager, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5, særligt gjort gældende, at der med forhold 5 og 6 i sagsnr. 2022-2401 er en begrundet mistanke om, at [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og at der foreligger det fuldt tilstrækkelige grundlag for midlertidigt at frakende ham retten til at udøve advokatvirksomhed under sagens behandling, jf. retsplejelovens § 147, stk. 5.

Advokatrådet har herved navnlig lagt vægt på, at der er tale om helt aktuelle forhold, der i høj grad bringer klientmidler i fare. Det er efter Advokatrådets opfattelse en skærpende omstændighed, at [indklagede] ikke ved sin adfærd har givet udtryk for at have forstået de verserende klagesagers alvor, men ganske kort tid efter Advokatnævnets kendelse af 19. juni 2023 på ny tilsidesætter sine advokatpligter.

Advokatrådet har henvist til, at manglende overholdelse af reglerne om ansvarsforsikring og garanti er fremhævet som et eksempel i forarbejderne til indsættelsen af retsplejelovens § 147 c, stk. 5, på, at der kan træffes afgørelse om midlertidig frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed, jf. lov nr. 1540 af 18/12/2018, de almindelige bemærkninger, pkt. 4.3.

Det er Advokatrådets klare opfattelse, at det henset til sagsforløbet og den vedlagte e-mailkorrespondance - må lægges til grund, at [indklagede] ikke har vist nogen intention om at tegne ansvarsforsikring og stille garanti før sagens afgørelse. Derimod er [indklagede]s adfærd og dispositioner efter Advokatrådets opfattelse et fortsat tegn på, at han hverken ønsker eller evner at rette op, og at han ikke udviser den respekt over for Advokatrådets lovbestemte tilsyn, som der må forventes af en

advokat.

Advokatrådet har endvidere anført, at omfanget og karakteren af de allerede indbragte sager - sammenholdt med de ny forhold forhold - samlet set udgør tilstrækkeligt grundlag for at nedlægge påstand om, at [indklagede] skal frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed midlertidigt.

Advokatrådet finder herunder - henset til karakteren af de nu indbragte forhold - at det ikke er forsvarligt at afvente den allerede berammede frakendelsessag den 26. oktober 2023, idet Advokatrådet vurderer, at der er overhængende fare for, at [indklagede] vil begå flere overtrædelser af de pligter, som stillingen som advokat medfører, og at der er et behov - herunder økonomisk - for at beskytte nuværende og nye klienter herimod. Det bemærkes tillige, at det af [indklagede]s hjemmeside, [advokatvirksomhed A]s, fremgår, at han har ansvarsforsikring og garantiordning hos [forsikringsselskab], samt at det af forretningsbetingelserne og hans engelske hjemmeside fremgår, at [advokatvirksomhed A]s har ansvarsforsikring og garanti hos [forsikringsselskab].

Det er således Advokatrådets vurdering, at det er forbundet med en direkte og overhængende fare for, at [indklagede] groft eller gentagent vil overtræde sine pligter som advokat, hvis han fortsætter med at virke som advokat, mens Advokatnævnets afgørelse om frakendelse afventes.

**Indklagede:**

[Indklagede]s forsvarer, [forsvarer], har påstået frifindelse for Advokatrådets påstand om midlertidig frakendelse.

[Forsvarer] har overordnet gjort gældende, at en afgørelse om midlertidig frakendelse, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5, og en afgørelse om frakendelse efter § 147 c, stk. 8, begge varer indtil nævnsafgørelsen er endelig eller retten har truffet afgørelse om opsættende virkning, jf. § 147 e, stk. 3. Som følge af at frakendelsessagerne er berammet til nævnsmøde den 26. oktober 2023, og at den resterende sagsbehandlingstid derfor er meget kortvarig, er betingelserne for midlertidig frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed under sagernes behandling ikke opfyldt.

[Forsvarer] har henvist til LFF 2018-10-03 nr. 18, bemærkning til nr. 10, hvoraf det

fremgår, at Advokatnævnet med den foreslåede bestemmelse vil "få mulighed for midlertidigt under nævnets behandling af en sag om frakendelse i medfør af § 147 c, stk. 3, efter forslaget stk. 8, at frakende en advokat retten til at udføre sager eller forretninger af nærmere angiven karakter eller retten til at udøve advokatvirksomhed, hvis der er overhængende fare for, at advokaten under sagens behandling groft eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter som advokat."

Af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser (til § 1, nr. 10) fremgår blandt andet,

at formålet med indførelsen af muligheden for midlertidig frakendelse under sagsbehandlingen er at kunne reagere hurtigt i tilfælde, hvor der er overhængende risiko for, at den pågældende under sagens behandling eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter som advokat eller de regler, der regulerer advokathvervet.

Den tidligere sag vedrørende spørgsmålet om midlertidig frakendelse blev indledt ved nedlæggelse af påstand herom i anklageskrift af 8. maj 2023, og efter afgivelse af forsvarerindlæg af 5. juni 2023 blev der afsagt kendelse den 19. juni 2023; 1 måned og 11 dage efter påstanden blev nedlagt.

Den nye supplerende påstand om midlertidig frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed for overtrædelse af de i forhold 5 og 6 beskrevne tilsidesættelser af god advokatskik er nedlagt ved tillægsanklageskrift af 31. august 2023 med høringsfrist den 22. september 2023.

Frakendelsessagerne er berammet til behandling på nævnsmøde den 26. oktober 2023, svarende til 24 arbejdsdage fra den 22. september 2023, hvor der var frist til at indgive svarskrift vedrørende spørgsmålet om midlertidig frakendelse. Medgår der herefter ca. to uger til behandlingen af spørgsmålet om midlertidig frakendelse, vil kendelse herom foreligge i umiddelbar nær tidsmæssig sammenhæng med nævnsmødet i oktober 2023. Den resterende del af sagens behandling er således meget kort.

[Forsvarer] har endvidere anført, at [forsikringsselskab]s opsigelse af [indklagede]s forsikring, efter det for forsvaret oplyste, fandt sted uden angivelse af nogen specifik grund. [Indklagede]s skadeshistorik (eller mangel på samme) har ikke givet anledning hertil, hvorfor det har formodningen for sig, at [forsikringsselskab]s handlemåde beror på informationer modtaget andet steds fra.

Om de retlige konsekvenser af at afvente Advokatnævnets afgørelse uden en midlertidig frakendelse har [forsvarer] bemærket, at det kun er sagsanlæg vedrørende afgørelser truffet i medfør af § 147 c, stk. 1, der "automatisk" har opsættende virkning, jf. § 147 d, stk. 2.

Advokatnævnets afgørelse om midlertidig frakendelse "varer, indtil Advokatnævnets afgørelse i sagen efter stk. 8, er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse i medfør af § 147 e, stk. 3," jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5, sidste punktum. Retsplejelovens § 147 e, stk. 3, der har følgende ordlyd:

> "Retten bestemmer på et forberedende retsmøde ved kendelse, om anmodning om sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 147 c, stk. 8 eller 9, har opsættende virkning. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen, hvis retten helt eller delvis stadfæster Advokatnævnets afgørelse, om anke har opsættende virkning."

**Advokatnævnets behandling:**

Afgørelsen om midlertidig frakendelse har været behandlet på et møde i en afdeling af Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer, jf. § 25, stk. 8, i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

**Nævnets afgørelse og begrundelse:**

Det følger af retsplejelovens § 147 c, stk. 5, at Advokatnævnet under behandlingen af en sag efter retsplejelovens § 147 c, stk. 8, midlertidigt kan frakende en advokat retten til at udøve advokatvirksomhed, hvis Advokatnævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for frakendelse, jf. stk. 8, er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at advokaten under sagens behandling groft eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter som advokat.

Ifølge forarbejderne til bestemmelsen forudsættes, at midlertidig frakendelse kun bringes i anvendelse under særlige omstændigheder, hvor det er forbundet med en direkte, overhængende fare for klienternes midler eller overtrædelse af advokatreglerne i øvrigt, at advokaten fortsætter med at fungere som advokat under sagens behandling, og hvor denne fare ikke kan afhjælpes på anden måde.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til lov nr. 1540 af 18/12/2018, de almindelige bemærkninger, pkt. 4.3 bl.a.:

> ”Et eksempel kunne være, at Advokatnævnet tidligere har truffet afgørelse om en advokat vedrørende misbrug af klientmidler, manglende overholdelse af klientkontovedtægten eller tidligere har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke har overholdt reglerne om ansvarsforsikring og garanti. Ved den aktuelle sag, der eksempelvis omhandler manglende ansvarsforsikring, og hvor der er nedlagt påstand om ubetinget frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed, er der tegn på, at advokaten ikke har intentioner om at tegne en ansvarsforsikring før sagens afgørelse. Nævnet vil her kunne træffe afgørelse om, at advokaten frakendes sin beskikkelse under nævnets behandling af hovedsagen om ubetinget frakendelse for at beskytte nuværende eller fremtidige klienter.”

Allerede ved kendelse af 19. juni 2023 fandt Advokatnævnet, at der på baggrund af de forelagte sagers omfang og karakter, var en begrundet mistanke om, at betingelserne for at frakende [indklagede] retten til at drive advokatvirksomhed, var til stede.

Når dertil kommer, at det efter Advokatnævnets opfattelse kan lægges til grund, at [indklagede] ikke siden den 1. juli 2023 har været dækket af ansvarsforsikring og garanti, hvilket efter Advokatnævnets praksis udgør en grov tilsidesættelse af god advokatskik, der som udgangspunkt medfører frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed, skønner Advokatnævnet, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for at frakende [indklagede] retten til at drive advokatvirksomhed, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 8, er opfyldt.

Advokatnævnet finder på det nu forelagte grundlag, at der er en overhængende fare for, at [indklagede] under frakendelsessagernes behandling groft eller oftere gentagent vil overtræde sine pligter som advokat. Nævnet har særligt lagt vægt på sagernes samlede omstændigheder, karakteren af [indklagede]s handlemåde og klientvaretagelse, og særligt det forhold, at han ikke ses at have til hensigt at tegne advokatansvarsforsikring og garanti.

Det er Advokatnævnets vurdering, at faren for, at [indklagede] på ny vil handle i strid med god advokatskik under sagernes behandling, ikke kan afhjælpes på en anden og mindre indgribende måde, f.eks. ved iværksættelse af øget

tilsynsvirksomhed. Nævnet har i den forbindelse særligt lagt vægt på, at [indklagede] har udvist adfærden kontinuerligt i flere sager over en længere periode og op til dato, og at der ikke er noget der tyder på, at han har til hensigt at efterleve de regler og pligter, som en beskikkelseshavende advokat er omfattet af, herunder er der i sagen ikke oplysninger, der indikerer, at han vil tegne ansvarsforsikring og garantistillelse. Tværtimod må [indklagede]s e-mailkorrespondance med Advokatrådets sekretariat, herunder e-mails af 1. og 10. juli 2023, forstås således, at han ikke agter at tegne ansvarsforsikring og garantistillelse.

Det er indgået i Advokatnævnets vurdering, at [indklagede] på trods af Advokatrådets påstand om midlertidig frakendelse i anklageskrift af 8. maj 2023, samt den afsagte kendelse af 19. juni 2023, har fortsat med groft at tilsidesætte god advokatskik, og at han således ikke ses at have forstået sagernes alvor.

Advokatnævnet har endvidere lagt vægt på, at der som følge af [indklagede]s handlinger er fare for klienters midler, og at klienter lider retstab.

Hverken det forhold, at frakendelsessagerne er berammet til behandling den 26. oktober 2023, eller det anførte om opsættende virkning af evt. sagsanlæg i forhold til nævnets afgørelse, kan føre til en ændret vurdering.

På den baggrund finder Advokatnævnet, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at betingelserne for midlertidig at frakende [indklagede] retten til at udøve advokatvirksomhed er til stede, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 5, og påstanden om midlertidig frakendelse tages derfor til følge.

[Indklagede] kan forlange Advokatnævnets afgørelse indbragt for retten inden 14 dage efter modtagelse af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 g. Anmodningen skal fremsættes over for justitsministeren.

Advokatnævnet tager stilling til, hvorvidt [indklagede] skal pålægges at betale omkostningerne til den udpegede forsvarer i forbindelse med afgørelsen i frakendelsessagen.

**Herefter bestemmes:**

Advokatrådets påstand om, at [indklagede] under Advokatnævnets behandling af sagen frakendes retten til at udøve advokatvirksomhed midlertidigt tages til følge.

På nævnets vegne

Mogens Heinsen